

3 1761 05606465 2

BIBLICAL FRAGMENTS

FROM

MOUNT SINAI

EDITED BY

James
J. RENDEL HARRIS,

FORMERLY FELLOW OF CLARE COLLEGE, CAMBRIDGE,
AND NOW PROFESSOR OF BIBLICAL LANGUAGES IN HAVERFORD COLLEGE,
PENNSYLVANIA.

LONDON:

C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE.

1890

159426
17.2.21

Cambridge :

PRINTED BY C. J. CLAY, M.A. AND SONS,
AT THE UNIVERSITY PRESS.

BIBLICAL FRAGMENTS FROM MOUNT SINAI.

THE fragments in the present volume were examined by me during my visit to the Convent of St Catharine in the Spring of the present year (1889). It had long been my desire to make this journey and to combine the studies of two subjects of unequalled interest to the Biblical inquirer, viz. the route of the Exodus, and the library of the Monastery. And it is with much satisfaction and thankfulness that I find, on looking back over the fifteen days spent in the desert between Suez and Sinai, and the seventeen days of residence in the Convent, that my interest was on either hand well rewarded. This is not the place to ventilate my own theories of the Exodus, nor to discuss the views of earlier and better explorers than myself: it is sufficient to say that I have secured for myself an extremely strong conviction both of the fact of the Exodus and concerning its line of motion, which I reckon to be the richer for possessing. But with regard to the Convent and its treasures, I am glad to lay before those who are still interested in these matters, as I hope all good Christians are, some of the results of my inquiries and examinations.

There is much to discourage anyone who proposes to make a journey to Mount Sinai in the interests of Biblical Criticism; the successes as well as the failures of previous visitors have great deterrent force; the latter, because they intimate that there is no useful work to do; the former, because they suggest that all the useful work has been done already; and it is surprising how powerfully both of these considerations work in the case in question. Tischendorf discovered the Codex Sinaiticus on Mount Sinai, therefore there are no more books of any value left in the Convent. Gardthausen catalogued all the Greek MSS. in the library, and the catalogue is a disappointing one; there is therefore nothing but disappointment for subsequent travellers. But a little careful study of accessible information would shew how fallacious such reasonings are. For example, Coxe in his report to Her Majesty's Government on the state of the Libraries in the Levant, expressly states that he avoided Sinai because it had been recently visited by Tischen-

dorf¹; I believe I am right in stating that at the time when he came to this resolution (in January, 1857), the Sinaitic Codex was still lying in its time-honoured retreat, where in fact it would be to-day if the ordinary conventions concerning the rights of property had been scrupulously regarded. And but for this timidity on Coxe's part there would have been another sentence added to his report, which I imagine would have run, judging from his language in similar cases, something as follows: "You can imagine, Sir, with what eagerness I endeavoured to secure this inestimable treasure for our National Collection; but the monks were far more alive, than I had suspected, to the value of their documents, and while willing to lend every assistance to those desirous of studying them, even to the extent of sending them to the branch convent at Cairo, they would by no means consent to their alienation."

Thirteen years after the publication of the Sinaitic Codex, a few additional uncial fragments of the Old Testament were published by Brugsch Bey²; he supposed them to belong to the Sinaitic Codex, and published them as such, although the merest glance on the part of anyone who was acquainted with the Sinaitic Codex would shew that this was a misapprehension. I venture to think that the disappointment caused by the correction of Brugsch's error has outweighed the interest which should have been generated by the discovery of a portion of a new and unknown Fourth Century MS. within the Convent walls. Many such MSS. must have existed there, for, although we have not succeeded in finding the Codex to which the Brugsch-Bey fragments belong, we have found that there are plenty of Biblical fragments of the fourth, fifth, sixth and subsequent centuries in the library; and it is not to be assumed that there are no others because we have not found them, or because they do not happen to be mentioned in Gardthausen's catalogue. I make these remarks, because it is important that all the encouragements which are right should be given to any students who have the necessary leisure and opportunities for Eastern research. There is plenty of treasure for those who are prepared to buy the field that contains it.

There can be little doubt that the publication of the catalogue of Gardthausen has caused a great subsidence in the interest which was generally felt in the library of the Sinaitic Convent; it is not exactly that the mountain has produced a mouse, but rather an enormous tribe

¹ *Report*, p. 7. "At Mount Sinai after the visit of so eminent a paleographer and critic as Dr Tischendorf, to say nothing of the visits of many other literary men, there could be nothing which would justify the hope of discovering anything which had escaped their practised eyes."

² *Neue Bruchstücke des Codex Sinaiticus aufgefunden in der Bibliothek des Sinai Klosters und veröffentlicht von Dr Heinrich Brugsch-Bey (Leipzig, 1875).*

of mice. Scholars care absolutely nothing for the long list of service-books and psalters in the catalogue; only a few of them (far too few) are interested in the array of copies of the Gospels. But they do care very much to be told, what we freely tell them, that there are precious collections of unknown value on Sinai in the Syriac, Arabic and Iberian languages; and that, amongst them, to take a single example, will be found the Syriac version of the long-lost Apology of Aristides to the Emperor Hadrian on behalf of the Christians; and that the limitation of the Gardthausen catalogue to the Greek MSS. in the library ought not to be allowed to operate prejudicially in regard to Oriental books, nor even to be taken too conclusively as comprehending all the Greek literature of the Convent.

I believe the time has come when every additional scrap of knowledge as to the state of these Eastern libraries should be published: it is not a case of administering information to a many-headed beast, for in this department the labourers are very few, and sometimes one fears that they are becoming fewer: to throw a veil over one's movements, and to hide more than one tells of the quarters from which manuscripts come will, in the end, result only in the development of suspicion as to the methods by which the books or fragments were acquired: while a proper amount of publicity is a safeguard alike to the ownership of persons who are unwilling to part with their property, and to the reputation of those who may have succeeded by lawful means in acquiring it.

We have intimated above that there is some danger of a decline of interest in Biblical and Patristic studies in Europe; in the East, however, one finds frequent and cheering tokens of revival and extension of study; and one can only feel, as we come across the tracks of the scholarly Russians and Greeks in the Eastern libraries, that they have a bright work before them, and that the receiving of their co-operation will be life from the dead. There are many signs of this reviving interest; I will only give one specimen, and others will suggest themselves readily enough. It is not generally known that the numerical arrangement of the Sinai library, and the first catalogue of it (a beautiful MS. catalogue written in Greek), are due to the Russian Archimandrite Antoninus, now resident in Jerusalem, where I had the pleasure of visiting him and seeing his beautiful collections of antiquities, inscriptions, and Biblical and other manuscripts. This catalogue he presented to the Sinai library, and it is the basis of the work of Gardthausen, who used it, as he tells us, every day during his stay there, and who mentions the Archimandrite in his preface, though somewhat obscurely¹. One cannot but feel that where advanced pa-

¹ As 'Monachus quidam.'

leographical work can be done in the unassuming way which this catalogue suggests, that the future of these studies must belong to the Greeks and Russians.

There is much to be desired in regard to the arrangement of the books in the possession of the Convent; the collection which is usually shewn to travellers consists only of late paper MSS., plus the facsimile of their lost and ever-deplored Codex; the treasures on early vellum are either found in the care of the Warden (*Σκευοφύλαξ*), as in the case of the Brugsch fragments, the Theodosian Gospels, or the Cassian Psalter, or else they are stored in chests, or laid on various shelves under the care of the librarian. Want of adequate funds prevents the monks at present from furnishing a complete library in which all the MSS. might be stored.

If, however, a deficiency has been noted in the storage and arrangement of the books, in the cordiality with which a student is welcomed there will be found no lack. I cannot recall any places in the East where I met a warmer welcome or more genuine Christian sympathy. The Warden freely gave me access to the treasures which were in his especial care; and my friend Galaktion, the steward and librarian of the Convent, sat with me day after day, often at much personal inconvenience, and spared no care or thoughtfulness in searching for those documents in which he imagined I should be specially interested; and beyond all Greek courtliness and intellectual sympathy, I had the frequent fellowship of Photius, the exiled patriarch of Jerusalem, a brother beloved in the faith and patience of Jesus Christ.

I believe it is said that visitors to Rome who drink of the water of the fountain of Trevi become possessed by a spirit which ultimately compels them to return: I venture to affirm that a like potency resides in the water of the spring of Jethro.

Description of Fragments.

We shall now give in detail a description of the several fragments which are printed in this work. And a few preliminary remarks are necessary in explanation of the types and notation which are employed.

It is out of the question to attempt to represent by special type the various hands that are found in manuscript fragments belonging to such diverse periods of time; but we have done what we could, by means of the types in the possession of the University Press, to suggest some differences of calligraphy, and to distinguish between what has been actually read, what may possibly be read by keener eyes than our own, and what is absent from the text in consequence of the torn and imperfect state of the manuscript. Accordingly we usually employ a large type for a large hand, though there are some

exceptions; we often use the ordinary Greek type for what is missing, brackets for what is uncertain or illegible, and an uncial or inscription type for what has been read. In many cases it will be found that only one side of the page or fragment has been transcribed: this arises, generally speaking, from the fact that the scraps of vellum are taken from bindings of books, and from one side of the vellum the writing has wholly perished. In some cases the fragments have been rudely nailed on long boards, and the librarian is naturally averse to having the nails removed, simply for the sake of seeing whether any letters can possibly be made out on the reverse side. In all these cases then the portions quoted furnish a *recto* leaf, but no *verso*.

The work of transcription was necessarily rapid; the fragments were copied as fast as they were obtained, nor was there usually either time or opportunity for a revision of the transcripts: but the work has in a number of cases been checked by photographs. It is reasonable to suppose that, with the advance that is being made towards the production of an easily-handled and portable photographic apparatus, the copying of MSS. by hand will soon be a thing of the past. My own experience in these matters is slight, but it may be mentioned that I brought back with me from Sinai between three and four hundred photographs of MSS., and did not burden myself with more apparatus than an ordinary camera fitted with an Eastman roll-holder, and a manuscript holder made to my order by Mr Crouch, the optician¹.

No. 1.

This fragment consists of a single leaf, from which the writing has almost disappeared, either by the lapse of time or by actual erasure. It contains Numbers xxxii. 29, 30 in a hand of the seventh century, or earlier.

No. 2.

The two upper portions of text are a piece which has been cut from the top of a leaf, and they are glued over the longer piece, which evidently was, at one time, a part of the same leaf, so that a part of the larger fragment is covered by the smaller. The contained matter is from Judges xx. A few letters can be made out in the 23rd verse of the chapter, which is partly covered over, viz.:

.. Γ .
 .. ΕΝ
 .. ΡΑ

 .. ΟΥ .
 .. ΕΝ

¹ His address is No. 3, Barbican, London.

which must have stood in line somewhat as follows :

κὼ λεγοντες εἰ προς
 θωμεν εγγισαι
 εἰς παραταξιν προς
 νιους βενιαμιν
 ἀδελφογς ημων και
 εἰπεν κς αναβητε

The MS. consisted, then, of at least two columns of writing on each page, and each column of not less than 37 lines to the page; we are unable to tell how many lines are wanting to complete the page, or how many more columns there may have been.

The MS. is in the beauty of its writing very similar to the style of the Vatican Codex. It must certainly be referred to the fourth century. A single letter at the beginning of the line is sometimes enlarged a little, as we have represented in the type; and such a letter projects a very little from the line.

No. 3.

This page is made up of two pieces of a fourth century uncial MS. pasted upon opposite sides of a piece of cardboard, and consequently legible upon one side only; as in the previous case the pieces overlap one another. By laying the fragments in order, it is possible to restore nearly the whole of the two columns of writing of which the fragments consist.

The MS. was, therefore, at least bicolumnar, and there were 43 lines to a page: the hand is of the fourth century, and is so similar to that of the previous fragment (No. 2) that, taking into account that they came from neighbouring parts of the Scripture, and that the paragraph letter in each MS. stands back very slightly from the line, we may assume that the two fragments from Judges and Ruth are a part of the same MS.

A comparison of the arrangement of the text with that of the Vatican Codex is instructive: the building of the paragraphs is very similar; for example, in col. 1, line 16, we have the very same short line in Codex B. In col. 1, line 43, the short line appears again in B. In col. 2, line 32, we have a fresh line in B, and so in col. 2, line 40. These instances are sufficient to shew the similarity of the structure of the paragraphs in the lost Codex to the Vatican Codex.

No. 4.

No. 4 represents a collection of nine fragments, which are nailed, five on one board, and four on another. They evidently belonged at

one time to the same MS. The vellum is extremely thin and transparent, the writing very delicate, and certainly of the fourth century. The reverse sides are almost illegible, although some attempt has been made to retrace the faded letters, and occasionally a rubricated 'Αλληλουνια can be detected.

The size of the pages originally may be determined from the fragment 4*d*, which evidently formed at one time an adjacent leaf or column to the fragment 4*e*; by supplying the missing lines at the bottom of the first fragment we may conclude that the pages or columns contained about 25 lines. We may probably test the accuracy of this conclusion by remarking that in fragment 4*c*, line 15, a rubricated 'Αλληλουνια is visible through the vellum on the opposite side. This belongs to the beginning of the next Psalm (Ps. cvi.). The distance between the two passages is about 31 lines of the Psalter in the Codex Sinaiticus, which need not be discordant from our previous estimate.

The fragment 4*i* shews similar rubrics under the ninth and fourteenth lines, which belong respectively to the commencement of the 116th and 117th Psalms. The rubric appears also in line 17 of the fragment. Upon the whole the MS. seems to have been monocolumnar, and about 25 lines to the page: it must have been a beautiful MS. before it was mutilated, the vellum rivalling in delicacy the finest early Codices. It is difficult to describe the dimensions of such irregular forms as these shreds and fragments; but we may note that fragment 4*d* (i.e. as far as line 21 on the page) is $6\frac{1}{2}$ inches by 7 inches, nearly.

No. 5.

No. 5 consists of two palimpsest leaves of the Wisdom of the Son of Sirach. The MS. is not from Mount Sinai; but it seemed best to insert it here, although it comes really from Jerusalem. The two leaves are supplementary leaves in the famous copy of the Septuagint in the library of the Patriarch of Jerusalem (= Cod. 2. S. Sep.) and the text of Sirach having been expunged, they were employed to fill up lacunae in the MS. The MS. which they thus serve is a very ancient one, and may be suspected to be the earliest cursive MS. in existence. In a reference which I made to it in the first number of Haverford College Studies, I spoke rather slightly of the extravagant antiquity which Coxe gave to this MS. in his report on the Greek MSS. of the Levant; but I am inclined to think now that Coxe was not far from the truth when he said that the MS. was of the eighth century: a surprising age indeed, but it was certainly much older than any cursive MS. yet known. Its text, too, is of the highest importance.

This reflection upon the age and beauty of the MS. will not date the palimpsest portion, which must be determined on its own merits: the underwriting is a beautiful uncial of the sixth century, or perhaps it may be as late as the seventh. In view of the importance of this MS. for the text of Sirach, I am sorry not to have spent more time upon it: and in particular that I did not read more of the *verso* of the first leaf. The writing is fairly legible, though sometimes covered by the later text of the Octateuch, so as to be practically lost. The MS. has two columns to the page, and 36 lines to each column; the size of each page being 13 inches $\times$ 10. The two leaves of the palimpsest will be found in the S. Sepulchre MS., at the 56th and 27th leaves respectively.

No. 6.

A single leaf of uncial writing, measuring 4 inches by $4\frac{1}{2}$. The uncials are large and slope to the right, and the writing is rather coarse. The breathings are of the square type, but tending towards the round form, and there are accents. It may probably be referred to the eighth century.

No. 7.

This is a small fragment of vellum glued to a piece of board, which is perhaps a part of the cover of some book. The writing is very early, and I do not see how to date it later than the fifth century. There are a few traces of punctuation. The most remarkable point, however, is that at the bottom of the page there are traces of a harmony; the reference to the Gospel of Mark and the number sixty-five shew that the scribe is giving the Eusebian canon, for the 148th section of Matthew corresponds to the 65th in Mark. And these stand in the sixth of the canonical tables of Eusebius, which gives the parallel passages in Matthew and Mark only. We may be sure therefore that the MS. from which our scrap comes was fitted with the canons in the form of a harmony at the foot of the page, just as we find it in Codd. EMT^oW⁴, and in many Syriac Codices. And further since the part of the text to which the harmony refers is Matt. xiv. 22, it follows that the original MS. when perfect must have been a large one, containing perhaps nearly fifty lines on a page.

From the normal structure of the lines it may be assumed that the MS. did not read *ισχυρόν* in line 9; whether *καὶ* should be inserted in line 10 is doubtful.

No. 8.

Two double leaves of uncial writing, each page measuring 10 in. $\times$ 7½ in. nearly. The writing is a delicate sloping uncial of the eighth or ninth century; the text being accentuated, perhaps by a second hand, the circumflex accent being written for the grave, and the accented diphthong bearing the accent on the first letter, as often occurs in MSS. of this period. A later hand has occasionally made corrections, such as the addition of $\tau\eta$ before $\phi\upsilon\lambda\alpha\kappa\eta$ in Fol. 2 verso, line 2; and on the 18th line of the same page $\epsilon\acute{\iota}\pi\epsilon\nu$ is written over the words $\delta\acute{o}\varsigma \mu\omicron\upsilon$. A few liturgical directions may also be found on the margin.

These two double leaves would seem to be the first and third leaves of a quaternion of the original MS.

No. 9.

A fragment, one leaf of an early bilingual uncial MS. of the Gospels: measuring 10½ in. by 8½. The MS. may be referred to the ninth century. It is thus of especial interest as furnishing what is perhaps the oldest known example of an Arabic version of the New Testament. The Arabic text seems to be an original one; it does not agree exactly with any version already in print, nor with Ciasca's edition of the Arabic Tatian Harmony. Possibly it may be (as often happens with bilingual Codices) a lectionary, in which the Greek text has been translated line for line into Arabic; unfortunately, however, the single leaf which we have copied, does not contain any place where a liturgical note could occur; the age of the MS. also seems to militate against the idea of an Arabic lectionary¹.

No. 10.

This consists of nine leaves of a palimpsest MS. of the Gospels, in which the ancient Greek writing of the fifth century has been replaced by a Syriac text. Taken together they comprise four double leaves and a single leaf.

¹ For the transcribed page of Arabic I am indebted to the co-operation of my friend Prof. Rogers.

Denoting the missing leaves of the quaternions to which these pieces belonged by asterisks, we have

* 1, 2 * * 3, 4 * for the first quaternion, then a quaternion lost, after which
5, 6 * * * * 7 *
and then

* 8 * * * * 9 *

The fragments form therefore portions of three separate quaternions.

The writing is in double columns of twenty-five lines to the page. On the margin stand the Ammonian numbers, but apparently no Eusebian canons: but these were probably written in red paint, and the MS. being palimpsest, may have been washed out.

The initial letter at the beginning of the paragraphs is a capital letter and stands back a little from the line: there is also an occasional mark of punctuation, viz. the high point.

No. 11.

Two leaves of a sixth century MS. of the Gospels, the first of the leaves having lost its upper half. The second leaf, having been folded in the middle when used to bind some other MS., has become illegible where it was folded. The hand is a large bold script, and the MS. from which the fragments came must have been a very fine one. The text is broken into short commata which are distinguished by a mark of punctuation: occasionally there are traces of the use of a colon as a mark of punctuation, and of an aspirate or perhaps a diacritic mark, (see the third line of Fol. 1, recto): we have printed this last as if it were an aspirate, but with some hesitation; it looks more like the pair of dots which denote initial iota connected by a scribe's flourish. The second leaf shews the smooth breathing in its early square form: see line 15 of the recto of the leaf. The MS. shews the itacism of *ai* for *ε* as is common in early uncial texts (*εχεται* for *εχετε*).

No. 12.

Three fragments of an early MS. of the Gospels written in a remarkable half-uncial hand, which has no parallel anywhere that I know of except perhaps in a MS. of which Tischendorf gives a specimen in *Monumenta Sacra, Coll. Nov.* Vol. i. Plate iii. No. 4, and which he compares with the hand of a Vatican MS. of the prophets, figured by Cardinal Mai in *Patr. Nov. Bibl.* iv. between pp. 320 and 321. Tischendorf's MS. is referred by him to the seventh century and the matter of his text is ii. and iii. Regg.

Our MS. has no accents, breathings or punctuation; it is however fitted with the Eusebian and Ammonian numbers on the margin; the former being in rubric. A reference to Fol. 1, verso, col. 1, line 10, will shew the use of the apostrophus as a syllable-breaker just as we have it in the Codex Sinaiticus. Quotations are marked on the margin by >>. The vellum is much worn and torn, so that the text cannot always be read: the text, however, where it can be read is extremely ancient. In Fol. 2, recto, col. 2, line 17, the letter which I have marked by brackets is almost illegible, but I do not think it is ϕ .

In Fol. 3, col. 2, line 3, $\mu\upsilon\epsilon\iota\omicron\nu$ seems to be a mistake for $\mu\upsilon\eta\mu\epsilon\iota\omicron\nu$ and in the last line but one of the same page my transcript shews $\mu\upsilon\eta\mu$ for $\beta\lambda\eta\mu$ but this may be an error of my own; the right-hand side of the column is cut away.

No. 13.

A fragment of papyrus, containing a sentence from the Gospel of Luke or from some patristic writer quoting the Gospel of Luke. As the fragment ends with a scribe's prayer, and it is not the right place to conclude a lectionary, or a copy of the Gospels we may infer that it is a patristic extract. The hand is a sloping uncial, with some curious forms intermingled from the so-called papyrus-cursive; e.g. Υ has the looped form which we often find for an abbreviated OY in Greek uncial MSS.: which is generally taken to be derived from the superposition of Υ over O ; it would seem however to be rather borrowed from the papyrus script. I do not know how to date the scrap with confidence, but perhaps it may be as old as the seventh century.

No. 14.

These seven tiny fragments of a papyrus MS. of the first epistle to the Corinthians have been released from the binding of some book in which they had been glued together. Sometimes the writing on a fragment has come off on an adjacent fragment, and in this way the letters can be read when they are illegible on the piece itself. We may assign the fragments, provisionally, to the fifth century.

No. 15.

We have added under this head a reprint of the so-called Brugsch fragments of the Sinaiticus, in order to make these relics of the fourth century more accessible than they can be in the Brugsch edition,

which is made up to match the great edition of the Sinaiticus in its dimensions, as well as to correct some errors into which Brugsch has fallen. The MS. is certainly very ancient, nearly as early as the Codex Sinaiticus, we may well believe. The size of the leaves at present is $8\frac{3}{4}$ in. $\times$ $6\frac{1}{2}$ in.; but they have been a good deal cut. As to the punctuation marks and other peculiarities of the text they can be inferred from our printed representation.

No. 16.

This fragment is a double leaf of an ancient Palestinian MS., and contains a part of a hitherto unknown Syriac version of the Pauline Epistles.

In its present condition the size of the fragment is six inches by nine; but the original must have been much larger, as the text was arranged on each page in double columns, and only a few letters of the second column of the cut page can now be made out. Perhaps we shall not be far wrong in referring the MS. to the viiith century: further discoveries in regard to this version may be expected, as there are palimpsest fragments of a similar Palestinian script in the Sinaitic library. The hand is a fine one, and with a little practice in such peculiar calligraphy the under-writing of these fragments ought not to be difficult of transcription. As there is no Palestinian type, I am obliged to use the Estrangelo letters in my copy.

With regard to the version contained in this fragment we may say that it is closely related to the Jerusalem Syriac of the Gospels published at Verona in 1861 by Mineschalei Erizzo from a Vatican MS. It agrees with it in its verb formations as, for example, in the use of the preformative *Yud* instead of *Nun* in the future tense: see, for example, Fol. 1 a, col. 1, line 3, **ܝܐܝܬܝܢ**: line 7, **ܝܐܝܬܝܢ**. It makes the suffix of the first person plural in **ܡܢ**; see Fol. 2 b, col. 2, line 5 **ܡܢܝܬܝܢ**; and compare the remark of the editor of the Jerusalem Syriac, p. xxxvi: "pronomen primae personae pluralis, sive solum sive affixum nunquam juxta correctionem Aramaicum **ܡܢ** vel **ܡ** adhibetur, sed semper Hierosolymitanae dialecti propria forma **ܡܢܝܢ** vel **ܡܢ**."

Nor is the resemblance merely confined to grammatical forms: it extends to the connective particles, adverbs &c.; and to the words employed in the translation of the Greek. Thus we find **ܠܠܐ** and **ܠܝܐ** (for **ܠܝܐ**) as everywhere in the Jerusalem Syriac; **ܠܠܐ** as in Syr. Hier. of John xv. 1; **ܕܝܐ** for **ܕܝܐ**; **ܫܝܐ** for **ܫܝܐ**; **ܕܝܐ** for **ܕܝܐ**; **ܕܝܐ** for **ܕܝܐ**; **ܕܝܐ** for **ܕܝܐ** (see Syr. Hieros. in Luke xxiv. 49) and the like.

We may observe also that there are paleographic resemblances between the two scripts, although the Vatican MS. seems to be much later and more carelessly written than ours: such are the employment of the diacritic point with *Rish* and not with *Dolath*: cf. Syr. Hieros. p. vi: "quod *Dolath* plerumque puncto diacritico careat." Notice also the double form of the letter *Phe*; for although in our text as in Fol. 1 b, col. 2, line 4, it has the common Syriac form, yet in Fol. 1 a, col. 2, ll. 8, 10 we can read the beginning of the word and the letter has been differentiated from its normal shape. Cf. Hieros. p. vi: "et *Phe*, eo quod una tantum forma apud Hebraeos et Syros gaudeat, prout *τὸ ὦ* *F* aut *P* potestatem habet ad diversitatem pronunciationis indicandam, binis litteris distinguit."

We may say, then, that our fragment is a part of the complete Palestinian version of the New Testament, of which the so-called Jerusalem Syriac preserves to us the Gospels, and of which Dr Land has published a fragment of the text of the Acts of the Apostles in his *Anecdota Syriaca* (Vol. iv. p. 168).

In concluding these brief notices it may be well to add that there is a large amount of uncial lectionary matter in the Convent, both in fragments detached from other books, and in complete texts. Of these we have frequently taken copies, and had even gone so far as to set some of them up in type, but upon reflection we have decided to confine our attention as far as possible to actual MSS. of the Biblical text, other than those which are made for liturgical use. The texts of these last are of much less value, and the MSS. are by no means of so high an age. We might moreover have doubled the size of the book by including them, which would by no means have been an unmixed blessing to ourselves or to others.

In the hope that these pages may be of some service to the workers in the cause of Biblical criticism which we have so constantly at heart, we commend them to the small constituency for which they were designed.

CORRIGENDA.

Page 41, col. 1, lines 12, 13, *read*

ΑΜΗΝΛΕΓΩ
ΥΜΙΝΟΤΙΠᾶ

Page 48, heading, *read*

No. 12.

Fol. 1, recto.

Id. col. 2, line 15, *read*

ἸΝΔΕΙΔΥΝ

No. 1.

.....ΕΝΩΠΛΕΙΣ[ΜΕ]
[ΝΟ]ΣΕΙΣΠΟΛΕΜΟΝΕΝΑ
[ΤΙΚ]Υ·ΚΑΙΚΑΤΑΚΥΡΙΕΥ
[ΣΗ]ΤΕΤΗΣΓΗΣΑΠΕΝΑΝ
5 [ΤΙΥ]ΜΩΝ·ΚΑΙΔΩΣΕΤΕ
[ΑΥ]ΤΟΙΣΤΗΝΓΑΛΛΑΔΕΝ
[ΚΑ]ΤΑΣΧΕΨΕΙ
[ΕΑ]ΝΔΕΜΗΔΙΑΒΩΣΙΝΕ[ΝΩ]
[ΠΛ]ΕΙΣΜΕΝΟΙΜΕΘΥΜ
10 [ΕΙ]ΣΠΟΛΕΜΟΝΕΝΑΝΤΙΚΥ
[ΚΑ]ΙΔΙΑΒΙΒΑΣΗΤΕΤΗΝΑΠΟ
[ΣΚ]ΕΥΗΝΑΥΤΩΝΚΑΙΤΑΣ
[ΓΥ]ΝΑΙΚΑΣΑΥΤΩΝ·ΚΑΙΤΑ
[ΚΤ]ΗΝΗΑΥΤΩΝΠΡΟΤΕ
15 [ΡΑ]ΥΜΩΝΕΙΣΓΗΝΧΑΝΑΑΝ
[ΚΑ]ΙΣΥΝΚΑΤΑΚΛΗΡΟΝΟ
[ΜΗ]ΘΗΣΟΝΤΑΙΕΝΥΜΙΝ
[ΕΝΓΗΧΑΝΑΑΝ]

[Numbers xxxii. 29, 30.]

No. 2.

..... [ταξι]νῆ	Και φινεαις ἥϊος [ελεε]
[τωτοπωοπ]ογςγνη	αζαρ ἥϊογδαρω [νπα]
[ψαν].....	[ρ]εστηκωσεν...
[Judg. xx. 22.]	[Judg. xx. 28.]

	[κωλε]γ[οντεςειπρο]
	[σθωμ]εν[εργισαι]
	[ειςπα]ρα[ταξι]νπρος
	[ἥϊογςβενιαμιν]
5	[αδελφ]ογ[σχημωνκαι]
	[ειπ]εν[κσαναβητε]
	προςαγ[τογςκαιπρος]
	ηλθονοι[ἥϊοιηλπρος]
	ἥϊογςβε[νιαμινεν]
10	τηη[μερατηδευτε]
	ρα·καιε[ζηλθονοι]
	[ἥϊ]οι[β]εν[ιαμινεις]
	συναντ[ησιναγτοις]
	[απογα]βα[α]
15	Και διεφ[θειραν απο]
	ἥϊων[ισραηλ ετιοκτω]
	και δε[καχιλιαδας]
	ανδρω[νεπιτηνηνη]
	παντε[σογτοιελ]
20	κοντε[сромφαιαν]
	Και ανε[βησαν παντες]
	οι ἥϊοι[ηλ και πασο]
	λαος[και ηλθον]
	εις βα[ιθηλ και εκλαγ]
25	σανκ[αι εκαθισαν]
	εκειε[νωπιον κ̄ γκαι]
	ενης[τεγσανεντη]
	ημε[ρα εκεινη...]

[Judg. xx. 24—26.]

No. 3.

Col. 1.	Col. 2.
καιειπεντοονοματου	ειπ
ανδροςμεθογεποι	με
ησαχημερονβοοζ'	της
ειπενδενοεμμειν	
5 προστηννυμφηναν	
τηςευλογητος[ε]	
στιτωκω·οτι[ογ]	
κεγκ[ατε]λειπ[ετο]	
ελεοςαγτογμ[ετα]	
10 τωνζωντωνκαι[με]	
τατωντεθνηκ[ο]	αλωνατ[ωνκριθω]
τωνκαιειπεναγ[τηνο]	ταυτητη[νγκτι]
εμμεινεργιζειημῖ	συδελογση[καιαλει]
οανηρεκτωναγχι	ψηκαιπεριθ[ηςεις]
15 στεγοντωνημιν	τονιματις[μονεπι]
εστιν	σεαυτηνκαιαναβη
Καιειπενρογθπρο[ς]	σηεπιτηναλωνα
τηνπενθεραναγ	μηνγνωρισθητωα·
τηςκαιγεοτιειπ[ε]	δριεωστογςυντε
20 προςμεμετατων	λεσαιαγτοντογφα
κορασιωντωνεμω	γεινκαιτογπιειν
προςκο[λλ]ηθητιε	καιεσταientωκοι
ωσαντ[ελ]εωσιν	μηθηναιαγτον·και
ολουντον[αμ]ητον	[γ]νωσhtonτοποιν
25 οσυπαρχιμοι[και]	[ο]γκοιματαieκει·
ειπεννοε[μμιν]	[κ]αieleυση·καιαπο
προςρογθτηννυμ	[κ]αλγψσειστοπρος
φηναγτης·αγαθω	ποδωναγτογ·και
θυγατεροτιεζηλ	κοιμηθησχηκαιαγ
30 θεςμετατωνκορα	τοσαπαγγελεισοι
σιωναγτογκαιογ	αποieς·
καπανθησontαισοι	Ειπενδερογθπρος
εναγρωτερω	αγτηνπανταοσα
καιπροσεκολληθη	ανειπησμοιποιησω·
35 ρογθτοιςκορασι	καικατεβησεις[την]
οιστογβοοζτογ	αλωνακαιεποιη[σεν]
συλλεγεινεωστογ	καταπανταοσαene
ςυντελεσαιτονθε	[τ]ιλατοαγτη[ηπεν]
ρισμοντωνκριθω	θερααγτης·
40 καιτωνπγρων	Καιεφαγενβοοζ[και]
Καιεκαθισενμετα	επιενκαιηγα[θυη]
τηςπενθερασαγ	θηηκαρδιαγτογ
της	καιηλθενκ[οιμηθη]

[Ruth ii. 19—23; iii. 1, 4—7.]

No. 4.

(a)

.

ενηδανημεραεπικαλεσωμαισεταχεις

ακουσονμου

οτιεξιλιπονωσεικαπ[νοσαιημ]ερεμογ

καιταοσταμουωσειφρ[υγιονςγν]εφργηςδ

[Ps. ci. 3, 4.]

No. 4.

(b)

τονεμπιπλωνταεναγαθοιςτην

επιθυμιανσου

ανακ[αι]νιςθησετ[αιω]ςαετουηνεοτηςσου

ποιωνελεημοςγν[αι]ςοκς

5 καικριματαςιντοις[αδι]κουμεινους

εγνωριςεντασοδουσαγ[το]νυμωυση

τοιςγιοιςιηλταθεληματααυτου

[οι]κτιρ[μων]καιελεημ[ωνο]κς

[Ps. cii. 5—8.]

No. 4.

(c)

- [ΟΥ]ΚΕΖΩΛΕΘΡΕΥCΑΝΤΑΕΘΝΗΑΕΙΠΕΝ
 ΔΥΤΟΙCΚC
 [ΚΑΙ]ΕΜΙΓΗCΑΝΕΝΤΟΙCΕΘΝΕCΙΝΚΑΙ
 [ΕΜΑΘ]ΟΝΤΑΕΡΓΑΔΥΤΩΝ
 5 [ΚΑΙΕ]ΔΟΥΛΕΥCΑΝΤΟΙCΓΛΥΠΤΟΙCΑΥΤΩΝ
 [ΚΑΙΕ]ΓΕΝΗΘΗΑΥΤΟΙ[CΕΙ]CCKΑΝΔΑΛΟΝ
 [ΚΑΙΕ]ΘΥCΑΝΤΟΥCΥΙΟΥCΑΥΤΩΝΚΑΙΤΑC
 ΘΥΓΑΤΕΡΑCΑΥΤΩΝΤΟΙCΔΑΙΜΟΝΙΟΙC
 ΚΑΙΕΞΕΧΕΑΝΑΙΜΑΔΑΘΩΟΝ
 10 αΙ[Μ]ΑΓΙΩΝΑΥΤΩΝΚΑΙΘΥΓΑΤΕΡΩΝ
 ΩΝ[Ε]ΘΥCΑΝΤΟΙCΓΛΥΠΤΟΙCΧΑΝΑΔΑΜ
 ΚΑΙΕΦΟΝΟΚΤΟΝΗΘΗΓΗΝΕΝΤΟΙCΑΙΜΑCΤ
 ΚΑΙΕΜΙΑΝΘΗCΕΝΤΟΙCΕΡΓΟΙCΑΥΤΩΝ
 ΚΑΙΕΠΟΡΝΕΥCΑΝΕΝΤΟΙCΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑCΙΑΥΤΩ
 15 ΚΑΙΩΡΓΙCΘΗΘΥΜΩΚCΕΠΙΤΟΝΛΑΟΝΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΕΒΔΗΛΥΖΑΤΟΤΗΝΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΠΑΡΕΔΩΚΕΝΑΥΤΟΥCΕΙCΧΙΡΑCΕΧΘΡΩ
 ΚΑΙΕΚΥΡΙΕΥCΑΝΑΥΤΩΝΟΙΜΙCΟΥΝΤΕCΑΥΤΟΥC
 ΚΑΙΕΘΛΙΨΑΝΑΥΤΟΥCΟΙΕΧΘΡΟΙΑΥΤΩ
 20 ΚΑΙΕΤΑΠΙΝΩΘΗCΑΝΥΠΟΤΑCΧΕΙΡΑC
 ΠΛΕΟΝΑΚΕΙCΕΡΥCΑΤΟΔΥΤΟΥC
 ΑΥΤΟΙΔΕΠΑΡΕΠΙΚΡΑΝΑΝΑΥΤΟ[Ν]

[Ps. cv. 34—43.]

No. 4.

(d)

- διαγαρτασανομιασαυτων
 εταπινωθ[η]σαν
 πανβρωμαεβδελυξατοηψυχηαυτων
 καιηργισανεωσπυλωντουθ[ανατου]
 5 καιεκεκραζενπροσκνεντωθλι[βεςθαι]
 αυτους
 καιεκτωναναγκωναυτωνεωσεναυτους
 απεστιλεντονλογοναυτουκαιηασατο
 αυτους
 10 καιερργασατοαυτουςεκτωνδιαφθορων
 αυτων
 εξομολογησασθωσαντωκωταελη[αυτου]
 καιταθαγμασιααυτουτοιςυιοιςτωνανων
 καιθυγατωσαναυτωθυσιαναινεσεωσ
 15 καιεξαργειλατωσανταεργααυτουεν
 αγαλλιασει
 [οι]καταβενονταιειςτην[θαλ]ασσανεν
 πλοιοις
 ποιουνταιεργασιαενγλασιπολλοις
 20 αυτοιιδονταεργαυ
 καιταθαγμασιααυτουεντωβυθω
 ειπεκαιεστηπνακαταιγιδος
 καιυψωθητακυματααυτης
 αναβαινουσινεωστονουνον
 25 καικαταβαινουσινεωστωναβυσσων
 ηψυχηαυτωνενκακοιζετηκετο

[Ps. cvi. 17—26.]

No. 4.

(e)

- ΕΤΑΡΧΘΗΣΑΝΚΑΙΕΣΑΛΕΥΘΗΣΑΝΩC
 ΟΜΕΘΥΩΝ
 ΚΑΙΠΑCΑΗCΟΦΙΔΑΥΤΩΝΚΑΤΕΠΟΘΗ
 ΚΑΙΕΚΕΚΡΑΞΑΝΠΡΟCΚΝΕΝΤΩΘΛΙΒΕCΘΕ
 5 ΑΥΤΟΥC
 ΚΑΙΕΚΤΩΝΑΝΑΓΚΩΝΑΥΤΩΝΕΞΗΓ[ΑΓΕΝΑΥΤΟΥC]
 ΚΑΙΕΠΕΤΑΞΕΝΤΗΚΑΤΑΙΓΙΔΙΚΑΙΕCΤΗΕΙCΑΥΡΑ
 ΚΑΙΕCΙΓΗΣΕΝΤΑΚΥΜΑΤΑΔΑΥΤΗC
 ΚΑΙΗΥΦΡΑΝΘΗΣΑΝΟΤΙΗCΥΧΑCΑΝ
 10 ΚΑΙΩΔΗΓΗΣΕΝΑΥΤΟΥCΕΠΙΛΙΜΕΝΑ[ΘΕΛΗ]
 ΜΑΤΟCΑΥΤΟΥ
 ΕΞΩΜΟΛΟΓΗΣΑCΘΩCΑΝΤΩΚΩΤΑΕΛΕ[—]*ηαυτου*
 ΚΑΙΤΑΘΑΥΜΑCΙΑΔΑΥΤΟΥΤΟΙCΥΙΟΙCΤΩΝΑ[—]*νων*
 ΥΨΩCΑΤΩCΑΝΑΥΤΟΝΕΝΕΚΚΛΗCΙΑ[—]*λαου*
 15 ΚΑΙΕΝΚΑΘΕΔΡΑΠΡΕCΒΥΤΕΡΩΝΑΙΝΕCΑΤΩ
 CΑΝΑΥΤΟΝ
 ΕΘΕΤΟΠΟΤΑΜΟΥCΕΙCΕΡΗΜΟΝ
 ΚΑΙΔΙΕΞΟΔΟΥCΥΔΑΤΩΝΕΙCΔΙΨΑΝ
 ΓΗΝΚΑΡΠΟΦΟΡΟΝΕΙC[ΑΛΜΗΝ]
 20 ΑΠΟΚΑΚΙΑCΤΩΝ

[Ps. cvi. 27—34.]

No. 4.

(f)

- *τομνη*
 [ΜΟΥ]ΝΟΝΑΥΤΟΥ
 ΑΝΘΩΝΟΥΚΕΜΝ[ΗΣΘΗΠΟΙΗΣΑΙΕΛΕΟΣ]
 ΚΑΙΚΑΤΕΔΙΩΞΕΝΠΕΝΗΤΑΚΑΙΠ[ΤΩΧΟΝ]
 5 ΚΑΙΚΑΤΑΝΕΝΥΓΜΕΝΟΝΤΗΚΑΡΔΙΑΔΥΤΟΥΘΑ
 ΝΑΤΩΣΑΙ
καιηγαπησεκαταρανκαιηζειαυτω
και[ο]γκηθελhcενεγλογιανκαιμακρυν
θησεταιιδπαυτου
 10 ΚΑΙΕΝΕΔΥΣΑΤΟΚΑΤΑΡΑΝΩΣΙΜΑΤΙΟΝ
καιεισηλθενωσειγδωρεισταε[γ]κατααυτου
 [Κ]ΔΙΩΣΕΙΕΛΑΙΟΝΕΝΤΟΙΣΟΣΤΕΟΙΣΑΥΤΟΥ
 [ΓΕ]ΝΗΘΗΤΩΔΥΤΩΣΙΜΑΤΙΟΝΟΠΕΡΙΒΑΛ
 ΛΕΤΑΙ
 15 ΚΑΙΩΣΕΙΖΩΝΗΗΝΔΙΑΠΑΝΤΟΣΠΕΡΙΖΩΝΝΥΤΑΙ
 ΤΟΥΤΟΤΟΕΡΓΟΝΤΩΝΕΝΔΙΑΒΑΛΛΟ[Ν]
 ΤΩΝΜΕΠΑΡΑΚΩ
 ΚΑΙΤΩΝΛΑΛΟΥΝΤΩΝΠΟΝΗΡΑΚΑΤΑΤΗΣΨΥΧΗΣΜΟΥ
 ΚΑΙΣΥΚΕΚΕΠΟΙΗΣΟΝΜΕΤΕΜΟΥ.....

[Ps. cviii. 15—21.]

No. 4.

(g) and (h)

- [οικ]οσαδ[ρ]ωνηλπικενεπικν
 [βοη]θοςκαιπερασπιστησαγτωνεστιν
 οιφοβουμενοιτονκνηλπικανεπικν
 βοηθοςκαιπερασπιστησαγτωνεστιν
 5 κςμνηςθηςημωνευλογης[ε]νημας
 ευλογηςεντονοικονιηλ
 ευλογηςεντονοικονααρων
 ευλογηςενπανταστουσφοβου
 μενουστονκν
 10 τουςμικρουςμετατωνμεγαλων
 προσθειηςεφγμας
 εφγμαςκαιεπιτατεκ[να]υμων
 ευλογημενοιυμ[ει]στωκω
 τωποιησαντιτονογρανονκαιτηνγην
 15 ουρανουστοουρανογτωκω
 τηνδεγηνεδωκεντοιςυιοιςτωνανων
 ουχοινεκροαινεσογσιτονκν
 ουδεπανταιοικαταβαινοντεςεισαδου
 αλλημεισοιζωντες[εγ]λογησομεν

[Ps. cxiii. 18—26.]

No. 4.

(i)

- πε[ρ]ῑεσ[χ]ον̄μεωδ[ι]νε̄]σ̄θαν̄ατου
 κιν[δ]ῡνοῑα]δο̄γε̄υρ[ο]σαν̄με
 [θ̄λιψ̄ῑν̄κᾱιο̄δ]γ̄νη̄νε̄υρον
 καῑτο̄ο̄νο̄μᾱκ̄ῡε̄πε̄κᾱλε̄σᾱμ[η]ν
 5 ω̄κε̄[ρ]γ̄σε̄τη̄νη̄ψ̄ῡχη̄νη̄μο̄υ
 ε̄λε̄η̄μ̄ων[ο]κ̄ς̄καῑδῑκᾱιο̄ς
 καῑο̄θ̄ς̄η̄μ̄ω̄νε̄λε̄α
 φῡλᾱσ̄σ̄ω̄ν̄τᾱνη̄π̄ιᾱο̄κ̄ς̄
 ε̄τᾱπ̄ῑνω̄θη̄νη̄καῑε̄ω̄σε̄νη̄με
 10 ε̄πῑτρε̄ψ̄ον̄η̄ψ̄ῡχη̄νη̄μο̄ῡεῑς̄τη̄ν
 ανᾱ[π̄ᾱγ]σ̄ῑν̄σο̄υ
 ο̄τῑ[κ̄ς̄ε̄]γ̄η̄ρ̄γε̄τη̄ς̄εν̄σε̄
 ο̄τῑ[ε̄]ξ̄[ι]λᾱτο̄τη̄νη̄ψ̄ῡχη̄νη̄μο̄ῡε̄κ̄θ̄ᾱνᾱτου
 το̄γ̄σο̄φ̄θᾱλ̄μο̄γ̄ς̄μο̄γᾱπο̄δᾱκρ̄ῡων
 15 καῑτο̄γ̄ς̄πο̄δᾱς̄μο̄γᾱπο̄λῑς̄θη̄μᾱτος
 ε̄γᾱρ̄ε̄στ̄η̄ς̄ω̄εν̄ω̄πῑον̄κ̄γ̄εν̄χ̄ω̄ρᾱζ̄ων̄των
 ᾱλλ̄η̄λο̄γ̄ια.
 ε̄π̄[ι]σ̄τε̄γ̄ς̄ᾱδιο̄ε̄λᾱλη̄ς̄α
 ε̄γ̄ω̄δε̄[ε̄]τᾱπ̄[ῑνω̄θη̄νη̄]ς̄φο̄[δ̄ρα]
 20 ε̄γ̄ω̄δε̄εῑπο̄νε̄ν̄τη̄η̄κ̄[ς̄τα]σ̄εῑ
 [μο̄γ̄πᾱς]ᾱνο̄ς̄ψ̄ε̄γ̄ς̄τη̄ς̄

[Ps. cxiv. 3—cxv. 2.]

[ΑΝΔΟΚΛΜΕΝΤΩΝΚΑΤΑ]
 ΤΗΝΕΡΜΗΝΕΙΑΝΠΕΦΙΛΟ
 ΠΟΝΗΜΕΝΩΝΛΕΞΕΩΝ
 ΑΔΥΝΑΜΕΙΝΟΥΓΑΡΙCΟΔΥ
 5 [NAMEIAΥΤΑΕΑΥΤΟΙCΕ]
 ΒΡΑΙCΤΙΛΕΓΟΜΕΝΑΚΑΙ
 ΟΤΑΝΜΕΤΑΧΘΗΕΙCΕΤΕΡΑΝ
 ΓΛΩCΣCΑΝΟΥΜΟΝΟΝΔΕ
 ΤΑΥΤΑΑΛΛΑΚΑΙΑΥΤΟCΟ
 10 ΝΟΜΟCΚΑΙΑΙΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ
 ΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΩΝ[ΒΙΒΛΙΩΝ]
 ΟΥΜΙΚΡΑΝΕΧΕΙΤΗΝΔΙΑ
 ΦΟΡΑΝΕΝΕΑΥΤΟΙCΛΕΓΟ
 ΜΕΝΑΕΝΓΑΡΤΩΟΓΔΟΛ
 15 ΚΑΙΤΡΙΑΚΟCΤΩΕΤΕΙΕ
 ΠΙΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΟΥΒΑCΙ
 ΛΕΩCΠΑΡΑΓΕΝΗΘΕΙC
 ΕΙCΑΙΓΥΠΤΟΝΚΑΙCΥΓΧΡΟ
 ΝΙCΑCΕΥΡΟΝΟΥΜΙΚΡΑC
 20 ΠΑΙΔΕΙΑCΑΦ[ΟΜΟΙΟΝΑΝ]
 ΑΓΚΑΙΟΤΑΤΟΝ[ΕΘΕΜΗΝ]
 ΚΑΙΑΥΤΟCΤΙΝΑΠΡΟCΕΝΕΓ
 ΚΑCΘΑΙCΠΟΥΔΗΝΚΑΙΦΙ
 ΛΟ[ΠΟΝΙΑΝ]ΤΟΥΜΕΘΕΡ
 25 ΜΗΝΕΥCΑΙΤΗΝΔΕΤΗΝ
 ΒΙΒΛΟΝ[ΠΟΛΛΗΝΓΑΡ]
 ΑΓΡΥΠΝΙΑΝΚΑΙΕΠΙ
 CΤΗΜΗΝΠΡΟCΕΝΕΓΚΑ
 ΜΕΝΟCΕΝΤΩΔΙΑCΤΗ
 30 ΜΑΤΙΤΟΥΧΡΟΝΟΥΠΡΟCΤΟ
 ΕΠΙΠΕΡΑCΑΓΑΓΟΝΤΑΤΟ
 ΒΙΒΛΙΟΝΕΚΔΟCΘΑΙΚΑΙ
 ΤΟΙCΕΝΤΗΠΑΡΟΙΚΙΑΒΟΥ
 ΛΟΜΕΝΟΙCΦΙΛΟΜΑΘΕΙΝ
 35 ΠΡΟΚΑΤΑCΚΕΥΑΖΟΜΕ
 ΝΟΥCΤΑΝΘΕΝΝΟΜΩC
 ΒΙΟΤΕΥΕΙΝ

CΟΦΙΑΙΗCΟΥΥΙΟΥCΙΡΑΧ
 ΠΑCΑ[CΟΦΙΑΠΑΡΑΚΥ]
 ΚΑΙΜΕΤΑΥΤΟΥΕΙCΤΟΝ
 ΑΙΩΝΑ
 ΑΜΜΟΝΘΑΛΑCCΩΝ
 ΚΑΙCΤΑΓΟΝΑCΥΕΤΟΥ
 ΚΑΙΗΜ[ΕΡΑCΑΙΩΝΟC]
 [ΤΙCΕΞΑΡΙΘΜΗCΕΙ]
 ΥΨΟCΟΥΝΟΥΚΑΙΠΛΑ
 ΤΟCΓΗCΚΑΙΒΥCCΟΝ
 ΚΑΙCΟΦΙΑΝΤΙCΕΞΙ
 ΧΝΙΑCΕΙ
 ΠΡΟΤΕΡΑΠΑΝΤΩΝΕΚΤΙ
 CΤΑΙCΟΦΙΑ
 ΚΑΙCΥΝΕCΙCΦΡΟΝΗ
 CΕΩC]ΕΞΑΙΩΝΟC
 ΡΙΖΑCΟΦΙΑCΤΙΝΙΑΠΕ
 ΚΑΛΥΦΘΗ
 ΚΑΙΤΑΠΑΝΑΟΥΡΓΕΥΜΑ
 [ΤΑΑΥΤΗCΤΙCΕΓΝΩ]
 ΕΙCΕCΤΙCΟΦΟC
 ΦΟΒΕΡΟCΦΟΔΡΑ
 ΚΑΘΗΜΕΝΟCΕΠΙΤΟΥ
 ΘΡΟΝΟΥΑΥΤΟΥ
 ΚC·ΑΥΤΟCΕΚΤΙCΕΝΑΥΤΗ
 ΚΑΙΕΙΔΕΝΚΑΙΕΞΗΡΙ
 ΘΜΗCΕΝΑΥΤΗΝ
 ΚΑΙΕΞΕΧΕΕΝΑΥΤΗΝ
 ΕΠΙΠΑΝΤΑΤΑ[ΕΡΓΑ]ΑΥΤΟΥ
 ΜΕΤΑΠΑCΗCΑΡΚΟCΚΑ
 30 ΤΑΤΗΝΔΟCΙΝΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΕΧΟΡΗΓΗCΕΝΑΥΤΗΝ
 ΤΟΙCΑΓΑΠΩCΙΝΑΥΤΟΝ
 ΦΟΒΟCΚΥΔΟΞΑΚΑΙ
 ΚΑΥΧΗΜΑ
 ΚΑΙΕΥΦΡΟCΥΝΗΚΑΙ
 [CΤΕΦΑΝΟCΑΓΑΛΛΙΑ]
 ΜΑΤΟC

No. 5.

Fol. 1, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΦΟΒΟΣΚΥΤΕΡΨ[ΕΙ]	ΚΤΛ
	[ΚΑ]ΡΔΙ[ΑΝ]	
	ΚΑΙΔΩΣΕΙΕΥΦΡΟΣΥ	
	ΝΗΝΚΑΙΧΑΡΑΝΚΑΙ	
5	ΜΑΚΡΟΗΜΕΡΕΥΣΙΝ	
	ΤΩΦΟΒΟΥΜΕΝΩΤΟΝ	
	ΚΝΕΥΕΣΤΑΙΕΠΕΣΧΑΤΩΝ	
	ΚΑΙΕΝΗΜΕΡΑΤΕΛΕΥΤΗΣ	
	[ΑΥΤΟΥΕΥΡΗΣΕΙΧΑΡΙΝ]	
10	ΑΡΧΗΣΟΦΙΑΣΦΟΒΕΙ	
	[ΣΘΑΙΤΟΝΘΝ]	
	ΚΑΙΜΕΤΑΠΙΣΤΩΝΕΝ	
	ΜΗΤΡΑΣΥΝΕΚΤΙΣΘΗ	
	ΑΥΤΟΙΣ	
	ΚΤΛ	
		
		
		
		

[Sirach i. 12—14.]

Col. 1.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΧΕΙΛΕΣΙ
 ΣΟΥ ΠΡΟΣΕΧΕ
 ΜΗ ΞΥΦΟΥΣ ΕΑΥΤΟΝ
 [ΙΝΑ ΜΗ ΠΕΣΗΣ ΚΑΙ
 5 ΕΠΑΓΑΓΗΣ ΤΗ ΨΥΧΗ
 ΣΟΥ ΑΤΙΜΙΑΝ]
 ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΚΣ
 ΤΑ ΚΡΥΠΤΑ ΣΟΥ
 ΚΑΙ ΕΜΜΕΣΩ ΣΥΝΑΓΩ
 10 ΓΗΣ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙΣ
 ΟΤΙ ΟΥ ΠΡΟΣΗΛΘΕΣ ΦΟ
 ΒΩ ΚΥ
 ΚΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ
 ΠΛΗΡΗΣ ΔΟΛΟΥ
 15 ΤΕΚΝΟΝ ΕΙΠΡΟΣΕΡΧΗ
 ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ ΚΩ
 ΕΤΟΙΜΑΣΟΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ
 ΣΟΥ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΝ
 ΕΥΘΥΝΟΝ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ
 20 ΣΟΥ ΚΑΙ ΚΑΡΤΗΡΗΣΟΝ
 ΚΑΙ ΜΗ ΣΠΕΥΣΗΝ ΚΑΙ
 ΡΩΠΑΓΩ ΓΗΣ
 ΚΟΛΛΗΘΗΤΙΑΥΤΩ ΚΑΙ
 ΜΗ ΑΠΟ ΤΗΣ
 25 ΙΝΑ ΑΥΞΗΘΗΣ ΕΠΕΣΧΑ
 ΤΩΝ ΣΟΥ
 ΠΑΝΟΕΑΝ ΕΠΑΧΘΗΣΟΙ
 ΔΕ ΞΑΙ
 ΚΑΙ ΕΝ ΑΛΛΑΓΜΑΤΙ ΤΑ ΠΙ
 30 ΝΩ ΣΕ ΩΣ ΣΟΥ ΜΑ
 ΚΡΟΘΥΜΗΣΟΝ
 ΟΤΙ ΕΝ ΠΥΡΙ ΔΟΚΙΜΑ
 ΖΕΤΑΙ ΧΡΥΣΟΣ
 ΚΑΙ ΑΝΘΙ ΔΕ ΚΤΟΙΕΝ ΚΑ
 35 ΜΙΝ ΩΤΑ ΠΕΙΝΩ ΣΕ ΩΣ
 ΠΙΣΤΕΥΣΟΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ

Col. 2.

ΑΝΤΙΛΗΜΨΕΤΑΙ ΣΟΥ
 ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΣ ΟΔΟΥΣ
 ΣΟΥ ΚΑΙ ΕΛΠΙΣΟΝ
 ΕΠΑΥΤΟΝ
 ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΚΩ
 ΑΝΑΜΙΝΑΤΕ ΤΟ ΕΛΕΟΣ
 ΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙ ΜΗ ΕΚΚΛΙΝΗΤΕ
 ΙΝΑ ΜΗ ΠΕΣΗΤΕ
 ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΚΩ
 ΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ ΑΥΤΩ
 ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΠΕΣΟΜΙ
 ΣΘΟΣ ΥΜΩΝ
 ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΚΩ
 ΕΛΠΙΣΑΤΕ ΕΙΣ ΑΓΑΘΑ
 ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ
 ΑΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΥΣ
 ΕΜΒΛΕΨΑΤΕ ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΑΣ
 ΓΕΝΕΑΣ ΚΑΙ ΕΙΔΕΤΕ
 ΤΙΣ ΕΝ ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΝ ΚΩ
 ΚΑΙ ΚΑΤΗΣΧΥΝΘΗ
 ΗΤΙΣ ΕΝ ΕΜΙΝΕΝ ΤΩ
 ΦΩΒΩ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΓ
 ΚΑΤΕΛΙΦΘΗ
 ΗΤΙΣ ΕΠΕΚΑΛΕΣΑΤΟ ΑΥΤΟΝ
 ΚΑΙ ΥΠΕΡΕΙΔΕΝ ΑΥΤΟΝ
 ΔΙΟΤΙ ΟΙΚΤΕΙΡ ΜΩΝ
 ΚΑΙ ΕΛΕΗΜΩΝ [Ο ΚΣ]
 ΚΑΙ ΑΦΙΗΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΑ
 ΑΣ ΚΑΙ ΩΣ ΖΕΙΕΝ
 ΚΑΙ ΡΩΘΙΨΕΩΣ
 ΟΥΑΙ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΔΙΔΑΙΣ
 ΚΑΙ ΧΕΡΣΙ ΠΑΡΙΜΕΝΑΙΣ
 ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΩ ΕΠΙΒΑΙ
 ΝΟΝ ΕΠΙΔΥΟΤΡΙΒΟΥΣ
 ΟΥΑΙ ΚΑΡΔΙΑ ΠΑΡΙΜΕΝΗ

No. 5.

Fol. 2, verso.

Col. 1.

ΟΤΙΟΥΠΙΣΤΕΥΕΙ
 ΔΙΑΤΟΥΤΟΥΣΚΕΠΑ
 ΣΘΗΣΕΤΑΙ
 ΟΥΑΙΥΜΙΝΤΟΙΣΑΠΟ
 5 ΛΛΕΚΟCΙΤΗΝΥ
 ΠΟΜΟΝΗΝ
 ΚΑΙΤΙΠΟΙΗΣΕΤΑΙΟΤΑΝ
 ΕΠΙCΚΕΠΤΗΤΑΙΟΚ̄
 ΟΙΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΚ̄Ν
 10 ΟΥΚ[ΑΠΕΙΘΗΣΟΥCΙ
 ΡΗΜΑΤΩΝΑΥΤΟΥ]
 ΚΑΙΟΙΑΓΑΠΩΝΤΕCΑΥ
 ΤΟΝCΥΝΤΗΡΗΣΟΥCΙ
 ΤΑCΟΔΟΥCΑΥΤΟΥ
 15 ΟΙΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΚ̄Ν
 ΖΗΤΗΣΟΥCΙΝΕΥΔΟ
 ΚΙΑΝΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΟΙΑΓΑΠΩΝΤΕCΑΥ
 ΤΟΝΕΜΠΛΗCΘΗCΟΝ
 20 ΤΑΙΤΟΥΝΟΜΟΥ
 ΟΙΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΚ̄Ν
 ΕΤΟΙΜΑCΟΥCΙΚΑΡ
 ΔΙΑCΑΥΤΩΝ
 ΚΑΙΕΝΩΠΙΟΝΑΥΤΟΥ
 25 ΤΑΠΙΝΩCΟΥCΙΤΑC
 ΨΥΧΑCΑΥΤΩΝ
 ΕΜΠΕCΟΥΜΕΘΑΕΙC
 ΧΕΙΡΑCΚΥΚΑΙΟΥΚΕΙC
 ΧΕΙΡΑCΑΝΩΝ
 30 ΩCΓΑΡΗΜΕΓΑΛΩCΥ
 ΝΗΑΥΤΟΥΟΥΤΩC
 ΚΑΙΤΟΕΛΕΟCΑΥΤΟΥ
 ΕΜΟΥΤΟΥΠΡ̄CΑΚΟΥ
 CΑΤΕΤΕΚΝΑ
 35 ΚΑΙΟΥΤΩCΠΟΙΗΣΑΤΕ
 ΙΝΑCΩΘΗΤΕ

Col. 2.

ΟΓΑΡΚ̄CΕΔΟΞΑCΕΠ̄ΡΑ
 ΕΠΙΤΕΚΝΟΙC
 ΚΑΙΚΡΙCΙΝΜ̄ΡCΕCΤΕ
 ΡΕΩCΕΝΕΦΥΙΟΙC
 ΟΤΙΜΩΝΠΡΑΞΙΛΑCΚΕ
 ΤΑΙΑΜΑΡΤΙΑC
 ΚΑΙΩCΑΠΟΘΗCΑΥΡΙΖΩ
 ΟΔΟΞΑΖΩΝΜ̄ΡΑΑΥΤΟΥ
 ΟΤΙΜΩΝΠΡ̄ΑΕΥΦΡΑΝ
 ΘΗΣΕΤΑΙΥΠΟΤΕΚΝΩ
 ΚΑΙΕΝΗΜΕΡΑΠΡΟCΕΥ
 ΧΗCΑΥΤΟΥΕΙCΑΚΟΥ
 CΘΗΣΕΤΑΙ
 ΟΔΟΞΑΖΩΝΠ̄ΡΑΜΑΚΡΟ
 ΗΜΕΡΕΥCΕΙ
 ΚΑΙΟΕΙCΑΚΟΥΩΝΚ̄Υ
 ΑΝΑΠΑΥCΕΙΜ̄ΡΑΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΩCΔΕCΠΟΤΑΙCΔΟΥ
 ΛΕΥCΕΙΕΝΤΟΙCΓΕΝ
 ΝΗCΑCΙΝΑΥΤΟΝ.
 ΕΝΕΡΓΩΚΑΙΛΟΓΩΤΙ
 ΜΑΤΟΝΠ̄ΡΑCΟΥ
 ΙΝΑΕΠΕΛΘΗCΟΙΕΥΛΟ
 ΓΙΑΠΑΡΑΥΤΟΥ
 ΕΥΛΟΓΙΑΓΑΡΠ̄ΡCCΤΗΡΙ
 ΖΕΙΟΙΚΟΥCΤΕΚΝΩ
 ΚΑΤΑΡΑΔΕΜ̄ΡCΕΚΡΙ
 ΖΟΙΘΕΜΕΛΙΑ.
 ΜΗΔΟΞΑΖΟΥΕΝΑΤΙ
 ΜΙΑΠ̄ΡCCOY
 ΟΥΓΑΡΕCΤΙCΙΔΟΞΑ
 ΠΡΟCΑΤΙΜΙΑΝ
 ΗΓΑΡΔΟΞΑΑΝΟΥΕΚΤΙ
 ΜΗCΠ̄ΡCΑΥΤΟΥ
 ΟΝΕΙΔΟCΤΕΚΝΟΙC
 ΜΗΤΗΡΕΝΑΔΟΞΙΑ

No. 6.

ΟΥΔΕ]ΤΟΝ[ΠΡ]Α
 ΤΙΣΕΠΙΓΙΝΩΣ
 ΚΕΙ. ΕΙΜΗΘΥC
 ΚΑΙΩΕΔΝΒΟΥ
 5 ΛΗΤΑΙΟΥCΑ
 ΠΟΚΑΛΥ[Ψ]ΔΙ·
 ΔΕΥΤΕΠΡΟC
 ΠΑΝΤΕCΘΙΚΟ
 ΠΙΩΝΤΕCΚΑΙ
 10 ΠΕΦΟΡΤΙCΜΕ

[Matt. xi. 27, 28.]

No. 7.

... ελθιν προσσε
 επιταγδαταοδε
 ειπεν· ελθε·

[Κ]δικαταβασαποτου

5 πλοιογοπετρος
 περιεπατησενε
 πιταγδαταελθι
 προστονινβλεπω̄
 δετονανεμονε

10 φοβηθηαρξαμε
 νοσκαταποντιζε
 σθεεκραξενλεγω̄
 κεσωσονμεευθε
 ωςδεοις...

ἤ
 ξε

[Matt. xiv. 28—31.]

No. 8.

Fol. 1, recto.

- οδεαποκριθεῖςείπεναυτοῖς
 οσπεῖρωντοκαλῶνσπερ
 μαεστῖνοῦστογαῶν[οδε]
 αγροεστῖνοκόσμοστο[δεκα]
 5 λῶνσπέρμαόγτοιεἰς[οι]
 ὕιοιτηςβασιλείας.[ταδε]
 ζιζάνιαεἰςῖνοιῖοι[τοῦ]
 πονηροῦ·όδεεχθρὸς[οσπει]
 ρασαῦτᾶεστῖνοδιάβολος[ο]
 10 δεθερισμὸςσυντέλεια[τοῦ]
 αἰῶνοςεστῖν·οἱδεθερι[σται]
 ἀργελοῖεἰς·ὥσπεροῦν
 συλλεgetaitαζιζάνια·[καί]
 πῦρκαίεται·οὔτως[εσται]
 15 ἐντηςσυντελείατοῦ[αἰω]
 νοστόγτοῦ·ἀποστελεῖοῦς
 τοῦἀνοῦτοῦσαγγέλου[αυ]
 τοῦκαὶσυλλέξουσινεκ[της]
 βασιλείαςαυτοῦπαν[τατα]
 20 [εκανδαλακαὶτοῦσποιοῦντας]

[Matt. xiii. 37—41.]

No. 8.

Fol. 1, verso.

ΤΗΝΑΝΟΜΙΑΝΚΑΙΒΑΛΟΥΣΙ
 ΑΥΤΟΥΣΕΙΣΤΗΝΚΑΜΙΝΟΝΤΟΥ
 ΠΥΡΟΣΕΚΕΪΕΣΤΑΙΟΚΛΑΥΘΜΟΣ
 ΚΑΙΟΒΡΥΓΜΩΣΤΩΝΘΔΟΝΤΩ
 5 ΤΟΤΕΟΙΔΙΚΑΙΟΙΕΚΛΑΜΨΟΥΣΙ
 ΩΣΘΉΛΙΟΣΕΝΤΗΒΑΣΙΛΕΙΑ
 ΤΟΥΠΡΑΥΤΩΝ· ὁ ἔχων ὥ
 ΤΑΔΑΚΟΥΕΙΝΑΚΟΥΕΤΩ·
 ΠΑΛΙΝΘΜΟΙΑΕΣΤΙΝΗΒΑΣΙΛΕΙΑ
 10 ΤΩΝΟΥΝΩΝΘΗΣΑΥΡΩΚΕ
 ΚΡΥΜΜΕΝΩΕΝΤΩΑΓΡΩ·
 ὁ ΝΕΥΡΩΝΑΝΟΣΕΚΡΥΨΕΝΚ
 ΑΠΟΤΗΣΧΑΡΔΑΥΤΟΓΥΓΑΓΕΙ
 ΚΑΙΠΑΝΤΑΟΣΑΕΧΕΙΠΩΛΕΪΚ
 15 ΑΓΟΡΑΖΕΙΤΟΝΑΓΡΘΝΕΚΕΪΝΟ·
 ΠΑΛΙΝΘΜΟΙΑΕΣΤΙΝΗΒΑΣΙΛΕΙΑ
 ΤΩΝΟΥΝΩΝΑΝΩΕΜΠΟΡΩ
 ΖΗΤΟΥΝΤΙΚΑΛΟΨΜΑΡΓΑ
 ΡΙΤΑΣ· ὁ ΣΕΥΡΩΝΕΝΑΠΟΛΥ
 20 ΤΙΜΟΝΜΑΡΓΑΡΕΙΤΗΝΑΠΕΛ

[Matt. xiii. 41—46.]

No. 8.

Fol. 2, recto.

- ἰάκωβος καὶ ἰωσῆς καὶ ἰ[μω'ν]
 καὶ ἰούδας· καὶ αἰαδελφὰί
 αὐτοῦ οὐχ ἰπάσαι παρῆν[ῃν]
 εἰς τὴν πόθ' ἐνοῦν τὸ ὑπ[αν]
 5 τατά γα· καὶ ἐς κανδα
 λίζοντο ἐν αὐτῷ· οὐδ' εἴς ἐι
 πεν αὐτοῖς οὐκ ἐστὶν προ
 φήτης· ἀτίμος εἰμὴ ἐν τῇ
 πατρὶδι αὐτοῦ καὶ ἐν[τῇ οἱ]
 10 κίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐ κεποι[ῆς ἐν]
 ἐκεῖ· δὲ νῦν μέγας πολλὰς δια[τῇν]
 ἀπιστίαν αὐτῶν· ἐνε[κεί]
 νω τῷ καιρῷ ἠκούσεν[ῆς ῥω]
 δὲ ἡσὸς τετραρχήσῃ τῇ νακ[ῇν]
 15 ἰγ· καὶ ἐῖπεν τοῖς παισὶν αὐ
 τοῦ· οὗτος ἐστὶν ἰω[άννης ὁ]
 βαπτιστῆς· αὐτός[τῃς ἑρθῇ ἀπο]
 τῶν νεκρῶν· καὶ δι[α τοῦτο]
 αἰδύναται ἐνεργεῖν
 20 [ἐν αὐτῷ ὁ γὰρ ἠρῶ δὲ ἡσὸς]

[Matt. xiii. 55—xiv. 3.]

No. 8.

Fol. 2, verso.

ΤΗΣΑΥΤΟΝΪΩΔΝΝΗΝΕΔΗ
 ΣΕΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΘΕΤΟΕΝΦΥ
 ΛΑΚἩΔΙΑΗΡΩΔΙΔΑΤΗΝΓΥ
 ΝΑΪΚΑΦΙΛΙΠΠΟΥΤΟΥΔΕΛ
 5 ΦΟΥΔΑΥΤΟΥ· ΕΛΕΓΕΝΓΑΡΑΥ
 ΤΩΟΙΩΔΝΝΗΣΟΥΚΕΖΕΣΤΙΝ
 ΣΟΙΕΧΕΙΝΑΥΤἩΝ· ΚΑΙΘΕΛΩ
 ΑΥΤΟΝΑΠΟΚΤΕΙΝΑΙΕΦΟΒἩ
 ΘΗΤΟΝΟΧΛΟΝΟΤΙΩΣΠΡΟΦἩ
 10 ΤΗΝΑΥΤΟΝΕΪΧΟΝ· ΓΕΝΕ
 ΣΙΩΝΔΕΑΓΟΜΕΝΩΝΤΟΥΗΡΩ
 ΔΟΥ· ΩΡΧΗΣΑΤΟΝΘΥΓΑΤἩΡ
 ΤΗΣΗΡΩΔΙΑΔΟΣΕΝΤΩΜΕΣΩ
 ΚΑΙΗΡΕΣΕΝΤΩΗΡΩΔΗ· ΟΘΕ
 15 ΜΕΘΥΡΚΟΥΜΟΛΟΓΗΣΕΝΑΥ
 ΤΗΔΟΥΝΑΙΟΕΔΝΑΙΤΗΣΗΤΑΙ
 ΗΔΕΠΡΟΒΙΒΑΣΘΕΪΣΑΥΤΟΤΗΣ
 ΜΡΣΑΥΤΗΣΔΟΣΜΟΙΦΗΣΙΝ
 [ΩΔΕ]ΕΠΙΠΙΝΑΚΙΤΗΝΚΕ
 20 [ΦΑΛΗΝ.....]

[Matt. xiv. 3—8.]

No. 8.

Fol. 3, recto.

οπέτροσπεριεπάθησενεπι
 ταῦδαταελεῖνπροστον
 ἸΝ·ΒΛέπωνδῆτονάνεμῶ
 Ἰσχῦρῶνεφοβήθη·καὶαρ
 5 ζάμενοςκαταποντίζεσ[θαί]
 ἐκραῖενλέγωνκῆςώσον
 με·εγθέωσδεοἷςεκτείνας
 τηνχεῖραεπελάβετοαυτοῦ
 καὶλέγειαυτῷὀλιγόπιστε
 10 εἰςτίεδείστας·καὶεμ
 βάντωναυτωνεἰστοπλ[οιῶ]
 ἐκόπασενοάνεμος·οὐδέεν
 τωπλοίωελθόντεςπροσε
 κύνησαναυτῷλέγοντες
 15 ἀληθὺςθῦγῆ·καὶδια
 περάσαντεςἤλθονεπιτῇ
 γῆνεἰςγεννησάρετ·καὶ
 ἐπὶγνόντεςαυτονοιά
 δρεστογτόπογεκείνου
 20

[Matt. xiv. 29—35.]

No. 8.

Fol. 4, recto.

PNZ εἶπε· ναγτῶ· φράσον ημῖ
 S τὴν παραβολὴν ταύτην
 οὐδεὶς εἶπεν· ἀκμήν και
 μεῖς· ἄς ὕνετο ἱεστὲ· οὐ πω
 5 νοεῖτε· ὅτι πάντοε ἰσπορεῦ
 ὁ μὲν οὐνεῖς τοστομαεῖς τῇ
 κοιλίᾳ χωρεῖ· καὶ εἰς αφε
 δρων δ· ἐκβάλλεται· ταδε ἐκ
 πορεγόμενα ἐκ τοῦ στόμα
 10 τοσεκτης καρδίας ἐξερχεται
 κακεῖνα κοῖνοῖ τὸν ἄνθρωπον·
 ἐκ γάρ τῃς καρδίας· ἐξέρχον[ται]
 διαλογισμοὶ πονηροῦ· φό
 νοί· μοιχεῖαι· πορνεῖαι· κ[λο]
 15 παῖ· ψευδομαρτυρίαι· βλ[ας]
 φημίαι· τὰ ὅσα ἐστὶν τὰ κ[οι]
 νοῦν τὰ τὸν ἄνθρωπον· τοδε α[νι]
 πτοῖς χερσὶν φαγεῖν· οὐκ[οι]
 νοῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐξελ[θῶ]
 20 ἐκείθεν οἱς· ἀνεχώρησεν

[Matt. xv. 15—21.]

No. 8.

Fol. 4, verso.

ΚΑΤΑ

- [ΕΙΣΤΑΜΕΡΗ] ΤΥΡΟΥΚΑΙΙΔΩΝΟΣ
 ΚΑΙΙΔΟΥΓΥΝΗΧΑΝΑΝΑΪΑ
 ΑΠΟΤΩΝΟΡΙΩΝΕΚΕΪΝΩΝ
 ΕΞΕΛΘΟΥΣΑΕΚΡΑΨΓΑΣΕΝΑΥΤΩ
 5 ΛΕΓΟΥΣΑΕΛΕΗΣΟΝΜΕΚΕΥΣ
 ΔΑΔΗΘΥΓΑΤΗΡΜΟΥΚΑΚΩΣ
 ΔΑΙΜΟΝΙΖΕΤΑΙ· ΟΔΕΟΥΚΑ
 [ΠΕΚΡΙΘΗ] ΑΥΤΗΛΟΓΟΝ· ΚΑΙ
 [ΠΡΟΣ] ΕΛΘΟΝΤΕΣΟΙΜΑΘΗΤΑΙ
 10 ΑΥΤΟΥΗΡΩΤΗΣΑΝΑΥΤΟΝ
 ΛΕΓΟΝΤΕΣΑΠΟΛΥΣΟΝΑΥΤῚ
 [ΟΤΙΚ] ΡΑΖΕΙΟΠΙΣΘΕΝΗΜΩΝ
 [ΟΔΕ] ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΕΙΠΕΝΟΥΚΑ
 [ΠΕΣ] ΤΑΛΗΝΕΙΜΗΕΙΣΤΑΠΡΟ
 15 ΒΑΤΑΤΑΑΠΟΛΩΛΥΤΑΟΙΚΟΥ
 [ΙΗΛ] ΗΔΕΠΡΟΣΕΛΘΟΥΣΑΠΡΟ
 ΣΕΚΥΝΗΣΕΝΑΥΤῶΛΕΓΟΥΣΑ
 [ΚΕΒ] ΟΗΘΕΙΜΟΙ· ΟΔΕΑΠΟΚΡΙΘΗΣ

 20

[Matt. xv. 21—26.]

No. 9.

(Recto.)

	Col. 1.	Col. 2.
	· · · · ·	· · ·
	ΤΙΜΟΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΝ	· · ·
	ΑΠΕΛΘΩΝ ΠΕΠΡΑΚΕ	· · ·
	ΠΑΝΤΑ ὍΣΑ ΕΙΧΕΝ	· · ·
	ΚΑΙ ΗΓΟΡΑΣΕΝ ΑΥΤΟΝ	· · ·
5	ΠΑΛΙΝ Ὁ ΜΟΙΤΑΊΕΣΤΙΝ	· · ·
	Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝΟΥ	· · ·
	ΝΩΝ · ΣΑΓΙΝΗ ΒΛΗ	Arabic
	ΘΕΙΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣ	· · ·
	ΣΑΝ · ΚΑΙ ΕΚ ΠΑΝΤΟΣ	· · ·
10	[ΓΕΝΟΥΣ ΣΥΝΑΓΑΓΟΥ]	· · ·
	ΣΑ · ΗΝ ὍΤΕ ΠΛΗΡΩ	· · ·
	ΘΗ · ΑΝΑΒΙΒΑΣΑΝΤΕΣ	· · ·
	ΕΠΙ Τὸ ΝΑΙΓΙΑΛΟΝ.	· · ·
	ΚΑΙ ΚΑΘΗΣΑΝΤΕΣ	· · ·
15	ΣΥΝΕΛΕΞΑΝΤΑ ΚΑ	· · ·
	ΛΑ ΕΙΣ ΑΓΓΙΑ · ΤΑΔΕ	· · ·
	ΣΑ ΠΡΑΞΕΩΣ ΕΒΑΛΩ ·	· · ·

[Matt. xiii. 46—48.]

No. 9.

(Verso.)

Col. 1.

Col. 2.

.....	
[ΟΥΤΩ]ΣΕΣΤΑΙΕΝΤΗ	
[C]ΥΝΤΕΛΕΙΑΤΟΥΑΙΩ	يكون في انتصا
ΝΟCΤΟΥΤΟΥ·ΕΞΕ	[هذا] العالم
5 ΛΕΥCΟΝΤΑΙΟΙΑΓ	الصلا . . .
ΓΕΛΟΙΚΑΙἌΦΟΡΙΘΥ	... فيفرزوف
CΙΝΤΟΥCΠΟΝΗΡΟΥC	الاشار من بين
ΕΚΜΕCΟΥΤΩΝΔΙ	... الا
Κ]ΑΙΩΝΚΑΙΒΑΛΟΫCΙ	ويلتقو هم
10 [ΑΥΤΟΥC]ΕΙCΤΗΝΚΑ	
[ΜΙΝΟΝΤΟΥΠΥΡΟC]	
ΕΚΕΙΕCΤΑΙΟΚΛΑΥ	
ΘΜΟCΚΑΙΟΒΡΥΓΜΟC	البكا وصرير
Τ]ΩΝΟΔΟΝΤΩΝ	الا سناز
15 ΛΕ]ΓΕΙΑΥΤΟΙCΟἱC·	وقال لهم يسوع
CΥΝΗΚΑΤΕΤΑΥΤΑ	مهمتم هذا كله
ΠΑΝΤΑ·ΛΕΓΟΥ	فقالوا
CΙΝΑΥΤΩ·ΝΑΙΚΕ·	له نعم يا[رب]
ΟΔΕΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙC·	وهو قال لهم

[Matt. xiii. 49—52.]

No. 10.

Fol. 1, recto.

Col. 1.	Col. 2.
CENEΓΘEΩC	KAI CYNAIP[ει]
ΠOPEΓΘEIC	MEΓATΩN
ΔEO TAPEN	ΛOΓON · KAI
TE TALLANTALLA	ΠP[OC E]ΛΘ[Ω]
5 BΩNEIPΓACA	OTAPENTE
TO ENAYTOIC	TALLANTALLABΩ
KAI EKEPΔH	ΠPOCHNEΓ
CENALLAPE	KENALLAPEN
TEWC[AYTWC]	TE TALLANTALLA
10 KAI OTADYΘ	ΓΩNK EΠEN
EKEPΔHCEN	TE TALLANTA
KAI AYTOC AΛ	MOI ΠAPEDΩ
ΛADYΘ · OΔE	KACIDEALLA
[TO EN]ΛABΩN	ΠENTETALLA
15 AΠEΛΘΩNΩ	TAKEPΔHCAC
PYΞENENTH	EΠAYTOIC ·
ΓHKAI AΠEKPY	EΦHAYTO
ΨENTO APΓY	OKYPIOC AY
PIONTOPYKY	TOY EYΔOY ΛE
20 PIOYAYTOY	AGATH EKAI TI
ME TADEΠO	CTEEΠOΛIΓA
ΛYHXPONΩ	HCΠICTOC
EPXETAI OKY	EΠITOLLΩN
PIOC TΩN ΔOY	CEKATACTHCΩ
25 ΛΩNEKEINΩ	EICEΛΘEEIC

[Matt. xxv. 15—21.]

No. 10.

Fol. 1, verso.

Col. 1.	Col. 2.
ΤΗΝΧΑΡΑΝ	ΤΑΛΑΝΤΟΝΕΙ
ΤΟΥΚΥΡΙΟΥ	ΛΗΦΩΣΕΙ
CΟΥ·ΠΡΟC	ΠΕΝΚΕΕΓΝΩ
ΕΛΘΩΝΔΕΚΑΙ	CΕΟΤΙCΚΛΗ
5 ΟΤΑΔΥΟΤΑΛΑ	ΡΟCΕΙΑΝΘΡΩ
~ ΤΑΕΙΠΕΝΚΕ	ΠΟCΘΕΡΙΖΩ
ΔΥΟΤΑΛΑΝΤΑ	ΟΠΟΥΟΥΚΕ
ΜΟΙΠΑΡΕΔΩ	✓ CΠΙΡΑCΚΑΙCΥ
ΚΑCΕΙΔΕΑΛΛΑ	ΝΑΓΩΝΟΘΕ
10 ΔΥΟΤΑΛΑΝΤΑ	ΟΥΔΙΕCΚΟΡ
ΕΚΕΡΔΗCΑΕ	ΠΙCΑCΚΑΙΦΟ
ΠΑΥΤΟΙCΕ	ΒΗΘΕΙCΑΠΕΛ
ΦΗΑΥΤΩΟ	ΘΩΝΕΚΡΥ
ΚΥΡΙΟCΑΥΤΟΥ	ΨΑΤΟΤΑΛΑΝ
15 ΕΥΔΟΥΛΕΑΓΑ	ΤΟΝCΟΥΕΝ
ΘΕΚΑΙΠΙCΤΕ	~ ΤΗΓΗΕΙΔΕΕ
ΕΠΙΟΛΙΓΑΝC	ΧΕΙCΤΟCΟΝ
ΠΙCΤΟCΕΠΙ	ΑΠΟΚΡΙΘΕΙC
ΠΟΛΛΩΝCΕ	ΔΕΟΚΥΡΙΟC
20 ΚΑΤΑCΤΗCΩ	ΑΥΤΟΥΕΙΠΕ
ΕΙCΕΛΘΕΕΙC	ΑΥΤΩΠΟΝΗ
ΤΗΝΧΑΡΑΝΤΟΥ	ΡΕΔΟΥΛΕΚΑΙ
ΚΥΡΙΟΥCΟΥ	ΟΚΝΗΡΕ·Η
ΠΡΟCΕΛΘΩ	ΔΕΙCΟΤΙΘΕ
25 ΔΕΚΑΙΟΤΟΕ	ΡΙΖΩΟΠΟΥ

[Matt. xxv. 21—26.]

No. 10.

Fol. 2, recto.

	Col. 1.		Col. 2.
	ΟΥΚΕΣΠΙΡΑ		ΚΑΙΟΕΧΕΙΑΡ
	ΚΑΙΣΥΝΑΓΩ		ΘΗΣΕΤΑΙΑΠΑΥ
	ΟΘΕΝΟΥΔΙΕ		ΤΟΥ.
	ΣΚΟΡΠΙΣΑ	<u>COB</u>	ΚΑΙΤΟΝΑΧΡΙ
5	ΕΔΕΙΟΥΝΣΕ		ΟΝΔΟΥΛΟΝ
	ΒΑΛΕΙΝΤΟΔΡ		ΕΚΒΑΛΕΤΑΙΕΙC
	ΓΥΡΙΟΝΜΟΥ		ΤΟCΚΟΤΟCΤΟ
	ΤΟΙCΤΡΑΠΕ		ΕΞΩΤΕΡΟΝ
	ΖΙΤΑΙCΚΑΙΕΛ		ΕΚΕΙΕCΤΑΙΟ
10	ΘΩΝΕΓΩΕ		ΚΛΑΥΘΜΟCΚΑΙ
	ΚΟΜΙCΑΜΗΝ		ΟΒΡΥΓΜΟC
	ΑΝΤΟΕΜΟΝ		ΤΩΝΟΔΟΝΤΩ
	CΥΝΤΟΚΩ	<u>COΓ</u>	ΟΤΑΝΔΕΕΛΘΗ
	ΔΡΑΤΕΟΥΝΑ		ΟΥΙΟCΤΟΥΔ
15	ΠΑΥΤΟΥΤΟ		ΘΡΩΠΟΥΕΝ
	ΤΑΛΑΝΤΟΝΚΑΙ		ΤΗΔΟΞΗΔΥΤΟΥ
	ΔΟΤΕΤΩΕΧΩ		ΚΑΙΠΑΝΤΕC
	ΤΙΤΑΔΕΚΑΤΑ		ΟΙΑΓΓΕΛΟΙΜΕ
	ΛΑΝΤΑ·		ΤΑΥΤΟΥΤΟΤΕ
20	<u>COA</u> ΤΩΓΑΡΕΧΟΝ		ΚΑΘΙCΗΕΠΙ
	ΤΙΠΑΝΤΙΔΟ		ΘΡΟΝΟΥΔΟ
	ΘΗΣΕΤΑΙΚΑΙ		ΞΗCΑΥΤΟΥ·ΚΑΙ
	ΠΕΡΙCCEΥΘΗ		CΥΝΑΧΘΗCΩ
	CΕΤΑΙΑΠΟΔΕ		ΤΑΙΕΜΠΡΟCΘ[Ε]
25	ΤΟΥΜΗΕΧΩ		ΑΥΤΟΥΠΑΝΤ[Α]
	ΤΟC		

[Matt. xxv. 26—32.]

No. 10.

Fol. 2, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΤΑΕΘΝΗΚΑΙ	ΑΠΟΚΑΤΑΒΟ
	ΑΦΟΡΙΣΕΙΑΥ	ΛΗΣΚΟΣΜΟΥ
	ΤΟΥΣΑΠΑΛΛΗ	ΕΠΙΝΑΣΑΓΑΡ
	ΛΩΝΩΣΠΕΡ	ΚΑΙΕΔΩΚΑΤΕ
5	ΟΠΟΙΜΗΝΑ	ΜΟΙΦΑΓΕΙΝ
	ΦΟΡΙΖΕΙΤΑΠΡΟ	ΕΔΙΨΗΣΑΚΑΙ
	ΒΑΤΑΑΠΟΤΩ	ΕΠΟΤΙΣΑΤΕ
	ΕΡΙΦΩΝΚΑΙ	ΜΕΞΕΝΟΣΗ
	ΣΤΗΣΕΙΤΑ	ΜΗΝΚΑΙΣΥ
10	ΜΕΝΠΡΟΒΑ	ΗΓΑΓΕΤΕΜΕ
	ΤΑΕΚΔΕΞΙΩ	ΓΥΜΝΟΣΚΑΙ
	ΑΥΤΟΥΤΑΔΕ	ΠΕΡΙΕΒΑΛΕ
	ΕΡΙΦΙΔΕΞΕΥ	ΤΑΙΜΕΝΣΘΕ
	ΩΝΥΜΩΝ·	Ν[ΗΣΑΚΑΙ]ΕΠΕ
15	ΤΟΤΕΕΡΕΙΟ	ΣΚΕΨΑΣΘΑΙΜΕ
	ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΟΙΣ	ΕΝΦΥΛΑΚΗ
	ΕΚΔΕΞΙΩΝ	ΗΜΗΝ[ΚΑΙΗΛ]
	ΑΥΤΟΥΔΕΥΤΕ	ΘΑΤΑΙΠΡΟΣΜΕ
	ΟΙΕΥΛΟΓΗΜΕ	ΤΟΤΕΑΠΟΚΡΙ
20	ΝΟΙΤΟΥΠΡ	ΘΗΣΟΝΤΑΙΔΥ
	ΜΟΥΚΛΗΡΟ	ΤΩΟΙΔΙΚΑΙΟΙ
	ΝΟΜΗΣΑΤΑΙ	ΛΕΓΟΝΤΕΣΚΕ
	ΤΗΝΗΤΟΙΜΑ	ΠΟΤΕΕΙΔΟΜΕ
	ΣΜΕΝΗΝΥ	ΣΕΠΙΝΩΝΤΑ
25	ΜΙΝΒΑΣΙΛΙΑΝ	ΚΑΙΕΘΡΕΨΑΜΕ

[Matt. xxv. 32—37.]

No. 10.

Fol. 3, recto.

Col. 1.	Col. 2.
των αζυμῶ	και ητοιμα
προσ ηλθῶ	σαντο[πας χα]
οιμαθῃται	Οψιδεγε
τωι γλεγον	νομενησα
5 τες πουθε	νεκειτομε
λεισετοιμα	τατων δωδε
σωμενσο[ι]	καμαθητω
φαγειντοπα	αυτογκαιεσθι
сха[οδεειπε]	οντων αγω
10 υπαγετε εις	ειπεν αμην
την πολιν	λεγω υμιν
прοστον δι	οτι εις εζυ
να και[ειπατε]	μων παραδω
αγω οδιδα	σειμε
15 καλος λεγει	και λυπουμε
ο καιροσ μου	νοισ φοδρα
еггүсесті	ηρξαντο λε
προσσεποι	γειν αγωε
ωτο παсха	касто саγω
20 μετα των μα	θητιεγω ει
θων μοу	μιε
και εποιησα	Οδε αποκρι
οιμαθῃται	θεισειπεν
ωссүнета	οεμβαψας
25 zen αγωις	μετεμοуτη
	χειρα

[Matt. xxvi. 17—23.]

No. 10.

Fol. 3, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΕΝΤΩΤΡΥΒΛΙ	ΜΙΡΑΒΒΕΙΛΕ
	ΩΟΥΤΟCEME	ΓΕΙΑΥΤΩCΥ
	ΠΑΡΑΔΩCΕΙ	ΕΙΠAC
	ΟΜΕΝΥΙΟC	ΕCΘΙΟΝΤΩΝ
5	ΤΟΥΑΝΘΡΩ	ΔΕΑΥΤΩΝΛΑ
	ΠΟΥΥΠΑΓΕΙ	ΒΩΝΟΙCΑΡ
	ΚΑΘΩCΓΕΓΡΑ	ΤΟΝΚΑΙΕΥΛΟ
	ΠΤΑΙΠΕΡΙΑΥ	ΓΗCΑCΕΚΛΑ
	ΤΟΥ	CΕΝΚΑΙΕΔΙΔΟΥ
10	ΟΥΑΙΔΕΤΩ	ΤΟΙCΜΑΘΗΤΑΙC
	ΑΝΘΡΩΠΩ	ΚΑΙΕΙΠΕΝΛΑ
	ΕΚΕΙΝΩΔΙΟΥ	ΒΕΤΕΦΑΓΕΤΕ
	ΟΥΙΟCΤΟΥ	ΤΟΥΤΟΕCΤΙ
	ΑΝΘΡΩΠΟΥ	ΤΟCΩΜΑΜΟΥ
15	ΠΑΡΑΔΙΔΟΤΑΙ	ΚΑΙΛΑΒΩΝΠΟ
	ΚΑΛΟΝΗΝΑΥ	ΤΗΡΙΟΝΚΑΙΕΥ
	ΤΩΕΙΟΥΚΕ	ΧΑΡΙCΤΗCΑC
	ΓΕΝΝΗΘΗΟ	ΕΔΩΚΕΝΑΥ
	ΑΝΘΡΩΠΟC	ΤΟΙCΛΕΓΩΝ
20	ΕΚΕΙΝΟC	ΠΙΕΤΕΕ[Ξ]ΑΥ
	ΑΠΟΚΡΙΘΕΙC	ΤΟΥΠΑΝΤΕC
	ΔΕΙΟΥΔΑCΟ	[ΤΟΥΤ]ΟΓΑΡΕ
	ΠΡΟΔΙΔΟΥC	[CΤΙΤΟ]ΔΙΜΑ
	ΑΥΤΟΝΕΙΠΕ	ΜΟΥΤΟΤΗC
25	ΜΗΤΙΕΓΩΕΙ	[ΚΑΙΝΗC]ΔΙΔΘΗ
		ΚΗC

[Matt. xxvi. 23—28.]

No. 10.

Fol. 4, recto.

Col. 1.	Col. 2.
τοπεριπολ	τεςυμωνσκᾱ
λωνεκχυν	δαλιςθηςε
νομενον	σθαιενεμοι
εισαφесιν	εντηνυκτι
5 αμαρτιων	ταυτη·
λεγωδευμῑ	скз Γεγραπταιγαρ
οτιοymηπι	παταζωτον
ωαπαρτιεκ	ποιμενακαι
τογτογτογ	ταπροβατα
10 γεννηματος	τηςποιμνης
τηςαμπελογ	διασκορπι
εωστηση	σθисονται·
мерасеκει	с[κн] Μεταδετοε
nhcotaδaγ	герθннаιμε
15 τοπινωμε	προαζωγμας
θυμωνκαι	ειστηνγαλι
nonenτηβα	λαιαν· απο
σιλειατογπα	κριθειςδεο
тросмоγ	петросει
20 καιγμνηсā	пенаγτω
тесеžнλθō	ειπαντες
ειστοορος	скандалисθн
τωνελαιω·	сонтаиенсои
Τοτελεγειαγ	εγωγδεπο
25 τοιςοιςпан	тескандали

[Matt. xxvi. 28—33.]

No. 10.

Fol. 4, verso.

Col. 1.	Col. 2.
σθησμαιε	Και λεγει τοις
φηαγτωις	μαθηταις
αμην λεγω	καθισταδια
σοι οτι ενταυ	τω γεωσαν
5 τητηνυκτι	απελθωνε
πριν αλεκτο	κει προσευ
ραφωνησαι	ζωμαι και πα
τρεις μεα παρ	ραλαβων το
νησιν	πετρον και
10 λεγει αγω	το υς δ' ου
πετρος αν	ιους εβεδαι
[δε ημε]ς υν	ο γηρ ζατο
σοι αποθανει	λυπεις θαι
ο γημ σεα παρ	και αδημο
15 [ης]ομαι	νειν·
Ομοιωσδε	Τοτε λεγει α
και παντες	τοις οισ πε
οι μαθηται ει	ρι λυποεστι
πον·	η ψυχην του
20 Τοτε ερχεται	εωσ θανατου
μετα των	μειναι τω
οις εις χωρι	δε και γρηγο
ον λεγομε	ρειται μετε
νον γεθς	μου·
25 माने	Και προσελ

[Matt. xxvi. 33—39.]

No. 10.

Fol. 5, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΠΟΛΙΝΑΠΗΓ	ΠΙΣΟΜΕΝΑΥ
	ΓΙΛΑΝΤΟΙΣΑΡ	ΤΟΝΚΑΙΥΜΑΣ
	ΧΙΕΡΕΥCΙΝ	ΑΜΕΡΙΜΝΟΥC
	ΑΠΑΝΤΑΤΑΓΕ	ΠΟΙΗΣΟΜΕ ·
5	ΝΟΜΕΝΑ · ΚΑΙ	ΟΙΔΕΛΑΒΟΝΤΕC
	CΥΝΑΧΘΕΝ	ΤΑΑΡΓΥΡΙΑΕ
	ΤΕCΜΕΤΑΤΑ	ΠΟΙΗΣΑΝΩC
	ΠΡΕCΒΥΤΕ	ΕΔΙΔΑΧΘΗCΑ ·
	ΡΩΝCΥΜΒΟΥ	ΚΑΙΔΙΕΦΗΜΙ
10	ΛΙΟΝΤΕΛΑΒΩ	CΘΗΟΛΟΓΟC
	ΤΕCΑΡΓΥΡΙΑ	ΟΥΤΟCΠΑΡΑ
	ΙΚΑΝΑΕΔΩΚΑ	ΙΟΥΔΑΙΟΙCΜΕ
	ΤΟΙCCΤΡΑΤΙ	ΧΡΙΤΗCCΗΜΕ
	ΩΤΑΙCΛΕΓΟΝ	ΡΟΝ · ΟΙΔΕΕΝ
15	ΤΕCΕΙΠΑΤΕ	ΔΕΚΑΜΑΘΗΤΑΙ
	ΟΤΙΟΙΜΑΘΗ	ΕΠΟΡΕΥΘΗ
	ΤΑΙΔΑΥΤΟΥΕΛ	CΑΝΕΙCΤΗΝ
	ΘΟΝΤΕCΝΥ	ΓΑΛΙΛΑΙΑΝΕΙC
	ΚΤΟCΕΚΛΕΨΑ	ΤΟΟΡΟCΟΥΕ
20	ΑΥΤΟΝΗΜΩ	ΤΑΞΑΤΟΔΑΥΤΟΙC
	ΚΟΙΜΩΜΕΝΩ	ΟΙCΚΑΙΕΙΔΟΝ
	ΚΑΙΕΑΝΑΚΟΥ	ΤΕCΑΥΤΟΝΠΡΟC
	CΘΗΤΟΥΤΟ	ΕΚΥΝΗΣΑΝ
	ΕΠΙΤΟΥΗΓΕ	ΑΥΤΟΝΟΙΔΕΕ
25	ΜΟΝΟCΗΜΕΙC	ΔΙCΤΑCΑΝΚΑΙ

[Matt. xxviii. 11—17.]

No. 10.

Fol. 5, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΠΡΟ <u>Σ</u> ΕΛΘΩ	ΤΟΥ ΔΙΩΝΟΣ
	ΟΙ <u>Σ</u> ΕΛΛΗ <u>Σ</u> ΕΝ	> > > > > >
	ΑΥΤΟΙ <u>Σ</u> ΕΓΩ	> > > > > >
	ΕΔΟΘΗΜΟΙ	
5	ΠΑΣΑ <u>Ε</u> ΞΟΥ <u>Σ</u> Ι	
	ΔΕΝΟΥ <u>Ρ</u> ΑΝΩ	~ ~ ~
	ΚΑΙ <u>Ε</u> ΠΙ <u>Γ</u> ΗΣ·	ΕΥΑΓΓΕΛΙ
	ΠΟ <u>Ρ</u> ΕΥ <u>Θ</u> ΕΝ <u>Τ</u> Ε <u>Σ</u>	ΟΝ ΚΑΤΑ
	ΟΥΝΜΑ <u>Θ</u> Η <u>Τ</u> Ε <u>Υ</u>	ΜΑΤΘΑΙ
10	ΣΑΤΑΙ <u>Π</u> ΑΝ <u>Τ</u> Α	ΟΝ
	ΤΑ <u>Ε</u> ΘΝΗ <u>Β</u> Α <u>Π</u> ΤΙ	~ ~ ~
	ΖΟΝ <u>Τ</u> Ε <u>Σ</u> ΑΥΤΟ <u>Υ</u> Σ	
	ΕΙ <u>Σ</u> ΤΟΟΝΟ <u>Μ</u> Α	
	ΤΟΥ <u>Π</u> Ρ <u>Ο</u> ΚΑΙ <u>Τ</u> ΟΥ	
15	Υ <u>Ι</u> ΟΥ <u>Κ</u> ΑΙ <u>Τ</u> ΟΥ	
	ΑΓΙΟΥ <u>Π</u> Ν <u>Ο</u> Σ·	
	ΔΙΔΑ <u>Σ</u> ΚΟΝ <u>Τ</u> Ε <u>Σ</u>	
	ΑΥΤΟΥ <u>Σ</u> ΤΗ <u>Ρ</u> Ε <u>Ι</u>	
	ΠΑΝ <u>Τ</u> Α <u>Ο</u> ΣΑ <u>Ε</u>	
20	ΕΤΙΛΑ <u>Μ</u> Η <u>Ν</u> Υ	
	ΜΙ <u>Ν</u> · ΚΑΙ <u>Η</u> ΔΟΥ	
	ΕΓΩ <u>Μ</u> Ε <u>Θ</u> Υ <u>Μ</u> Ω	
	ΕΙΜΙ <u>Π</u> Α <u>Σ</u> Α <u>Σ</u> ΤΑ <u>Σ</u>	
	Η <u>Μ</u> Ε <u>Ρ</u> Α <u>Σ</u> Ε <u>Ω</u> Σ	
25	ΤΗ <u>Σ</u> ΣΥ <u>Ν</u> ΤΕ <u>Λ</u> Ι	
	Α <u>Σ</u>	

[Matt. xxviii. 18—fin.]

No. 10.

Fol. 6, recto.

Col. 1.	Col. 2.
ΕΝCΟΙΕΥΔΟ	ΟΤΙΠΕΠΛΗ
ΚΗΣΑ·	ΡΩΤΑΙΟΚΑΙ
Ξ ΚΑΙΕΥΘΥCΤΟ	ΡΟC[ΚΑΙΗΓΓΙ]
ΠΝΑΔΥΤΟΝ	ΚΕΝΗΒΑCΙΛΕΙ
5 ΕΚΒΑΛΛΕΙΕΙC	ΑΤΟΥΘΥΜΕ
ΤΗΝΕΡΗΜΩ	ΤΑΝΟΕΙΤΑΙΚΑΙ
ΚΑΙΗΝΕΚΕΙ	ΠΙCΤΕΥΕΤΑΙ
ΕΝΤΗΕΡΗΜΩ	ΕΝΤΩΕΥΑΓ
ΗΜΕΡΑCΤΕC	ΓΕΛΙΩ·
10 CΕΡΑΚΟΝΤΑ	ΠΕΡΙΠΑΤΩ
ΠΕΙΡΑΖΟΜΕ	ΔΕΠΑΡΑΤΗΝ
ΝΟCΥΠΟΤΟΥ	ΘΑΛΑCCΑΝΤΗC
CΑΤΑΝΑΚΑΙΗ	ΓΑΛΙΛΑΙΑCΕΙ
ΜΕΤΑΤΩΝΘΗ	ΔΕΝCΙΜΩΝΑ
15 ΡΙΩΝΚΑΙΑΓ	ΚΑΙΑΝΔΡΕΑΝ
ΓΕΛΟΙΔΙΗΚΟ	ΤΟΝΑΔΕΛΦΩ
ΝΟΥΝΑΥΤΩ·	ΑΥΤΟΥΤΟΥCΙ
ΜΕΤΑΔΕΤΟΠΑ	ΜΩΝΟCΑΜ
ΡΑΔΟΘΗΝΑΙ	ΦΙΒΑΛΛΟΝΤΑC
20 ΤΟΝΙΩΑΝΝΗΝ	ΑΜΦΙΒΛΗCΤΡΩ
ΗΛΘΕΝΙCΚΗ	ΕΝ[ΤΗ]ΘΑΛΑC
ΡΥCCΩΝΤΟ	C[Η]ΗCΑΝΓΑΡ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΑΛΙΕΙC·
ΤΗCΒΑCΙΛΕΙ	Τ̄ ΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥ
25 ΑCΤΟΥΘΥΛΕ	ΤΟΙCΟΙCΔΕΥΤΕ
ΓΩΝ	

[Mark i. 11—17.]

No. 10.

Fol. 6, verso.

Col. 1.	Col. 2.
ΟΠΙΣΩΜΟΥ	ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΕΣ
ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΩ	ΤΟΝ ΠΡΑΔΥΤΩ
ΥΜΑΣ ΓΕΝΕ	ΖΕΒΕΔΑΙΟΝ
ΣΘΑΙ ΔΑΙΕΙΣ	ΕΝ ΤΩ ΠΛΟΙ
5 ΑΝΘΡΩΠΩ	Ω ΜΕΤΑ ΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ	ΜΙΣΘΩΤΩΝ
ΑΦΕΝΤΕΣ ΤΑ	ΑΠΗΛΘΟΝ Ο
ΔΙΚΤΥΑ ΔΥΤΩ	ΠΙΣΩ ΔΥΤΟΥ
Η ΚΟΛΟΥΘΗ	ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΡΕΥ
10 ΣΑΝ ΔΥΤΩ	ΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΚΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΣΕ	ΠΕΡΝΑΟΥΜ
ΚΙΘΕΝ Ο ΛΙΓΩ	ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ
ΙΔΕΝ ΙΑΚΩΒΩ	ΤΟΙΣ ΚΑΒΒΑΣΙ
ΤΟΝ ΤΟΥ ΖΕ	ΕΙΣ ΕΛΘΩΝ
15 ΒΕΔΑΙΟΥ ΚΑΙ	ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥ
ΙΩΑΝΝΗΝ	ΝΑ ΓΩΓΗ ΝΕ
ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΩ	ΔΙΔΑΣΚΕΝ
ΔΥΤΟΥ ΚΑΙ ΔΥ	ΚΑΙ ΕΞΕΠΛΗΣ
ΤΟΥ ΣΕΝΤΩ	ΣΟΝ ΤΟ ΕΠΙ
20 ΠΛΟΙΩ ΚΑΤΑΡ	ΤΗ ΔΙΔΑΧΗΝ ΔΥ
ΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ	ΤΟΥ ΗΝ ΓΑΡ ΔΙ
ΔΙΚΤΥΑ ΔΥΤΩ	ΔΑΣΚΩΝ ΔΥ
ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ	ΤΟΥ ΣΩΣΕΞΟΥ
ΕΚΑΛΕΣΕΝ ΔΥ	ΣΙΑΝΕΧΩΝ
25 ΤΟΥΣ	ΚΑΙ ΟΥΧΩΣ

[Mark i. 17—22.]

No. 10.

Fol. 7, recto.

Col. 1.	Col. 2.
ΑΓΝΑΦΟΥΕ	ΤΕΟΝ·
ΠΙΡΑΠΤΕΙΕΠΙ	ΚΑΙΕΓΕΝΕΤΟ
ΙΜΑΤΙΩΠΑΛΔΑΙ	ΠΑΡΑΠΟΡΕΥ
ΩΕΙΔΕΜΗΑΙ	ΕΣΘΑΙΑΥΤΟΝ
5 ΡΕΙΤΟΠΛΗΡΩ	ΤΟΙC CΑΒΒΑCΙ
ΜΑΑΠΑΥΤΟΥ·	ΔΙΑΤΩΝCΠΟ
ΤΟΚΑΙΝΟΝΤΟΥ	ΡΙΜΩΝΚΑΙΗ[P]
ΠΑΛΔΑΙΟΥΚΑΙ	ΞΑΝΤΟΟΙΜΑ
ΧΕΙΡΟΝCΧΙ	ΘΗΤΑΙΑΥΤΟΥ
10 CΜΑΓΙΝΕΤΑΙ	ΟΔΟΝΠΟΙΕΙΝ
ΚΑΙΟΥΔΕΙC	ΤΙΛΛΟΝΤΕC
ΒΑΛΛΕΙΟΙΝΩ	ΤΟΥC CΤΑΧΥ
ΝΕΟΝΕΙCΑ	ΑCΚΑΙΟΙΦΑ
CΚΟΥCΠΑΛΔΑΙ	ΡΙCΑΙΟΙΕΛΕ
15 ΟΥCΕΙΔΕΜΗ	ΓΟΝΑΥΤΩΙ
ΡΗCCEΙΟΟΙ	ΔΕΤΙΠΟΙΟΥ
ΝΟCΟΝΕΟC	CΙΝΤΟΙC CΑΒ
ΤΟΥCΑCΚΟΥC	ΒΑCΙΝΟΟΥΚΕ
ΚΑΙΟΟΙΝΟC	ΞΕCΤΙΝΚΑΙΑΥ
20 ΕΚΧΕΙΤΑΙΚΑΙ	ΤΟCΕΛΕΓΕΝ
ΟΙΔΑCΚΟΙΑΠΟ	ΑΥΤΟΙCΟΥΔΕ
ΛΟΥΝΤΑΙΑΛΛΑ	ΠΟΤΕΔΝΕΓΝΩ
ΟΙΝΟΝΝΕΩ	ΤΕΤΙΕΠΟΙΗ
ΕΙCΑCΚΟΥC	CΕΝΔΑΔ·ΟΤΕ
25 ΚΑΙΝΟΥCΒΛΗ	ΧΡΕΙΑΝΕCΧΕ

[Mark ii. 21—25.]

No. 10.

Fol. 7, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΚΑΙ ΕΠΙΝΑCΕ	ΔΙΑ ΤΟCΑΒΒΑ
	ΑΥΤΟC ΚΑΙ ΟΙ	ΤΟΝ[ΩCΤΕ]
	ΜΕΤΑΥΤΟΥ	ΚΕCΤΙΝΟ
	ΠΩC ΕΙC ΗΛ	ΥΙΟC ΤΟΥ ΔΑΝ
5	ΘΕΝΕΙC ΤΟΝ	ΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ
	ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ	ΤΟΥCΑΒΒΑΤΟΥ
	ΘΥΕ ΠΙΔΒΙΑΘΑΡ	ΚΑΙ ΕΙC ΗΛΘΕΝ
	ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕ	ΠΑΛΙΝ ΕΙC ΤΗ
	ΩC ΚΑΙ ΤΟΥC	CΥΝΑΓΩΓΗΝ
10	ΑΡΤΟΥC ΤΗC	ΚΑΙ ΗΝΕΚΕΙ
	ΠΡΟΘΕCΕΩC	ΑΝΘΡΩΠΟC
	ΕΦΑΓΕΝ ΟΥC	ΕΞΗΡΑΜΜΕ
	ΟΥΚ ΕΞΕCΤΙΝ	ΝΗΝΕΧΩΝ
	ΦΑΓΕΙΝ· ΕΙ	ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΚΑΙ
15	ΜΗΤΟΙCΙ ΕΡΕΥ	ΠΑΡΕΤΗΡΟΥΝ
	CΙΝ ΚΑΙ ΕΔΩ	ΤΟ ΔΥΤΟΝ ΕΙ
	ΚΕΝ ΚΑΙ ΤΟΙC	ΤΟΙC CΑΒΒΑCΙ
	CΥΝΑΥΤΩ	ΘΕΡΑΠΕΥCΕΙ
	ΟΥCΙΝ·	ΑΥΤΟΝ ΙΝΑ ΚΑ
20	ΚΑΙ ΕΛΕΓΕΝ	ΤΗ ΓΟΡΗCΩ
	ΑΥΤΟΙC ΤΟCΑΒ	CΙΝ ΑΥΤΟΥ
	ΒΑΤΟΝ ΔΙΑ ΤΩ	ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΤΩ
	ΑΝΘΡΩΠΩΝ	ΑΝΘΡΩΠΩ
	ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ	ΤΩ ΕΞΗΡΑΜ
25	ΟΥ[ΧΟΔΑΝΟC]	ΜΕΝ ΗΝΕΧΩ
		ΤΙ

[Mark ii. 25—iii. 3.]

No. 10.

Fol. 8, recto.

Col. 1.	Col. 2.
ΙCΧΥΡΟΥΕΙC	ΔΦΕCΙΝΕΙC
ΕΛΘΩΝΕΙC	ΤΟΝΑΙΩΝΑ
ΤΗΝΟΙΚΙΑΝ	ΑΛΛΕΝΟΧΟC
ΑΥΤΟΥΔΙΑΡ	ΕCΤΙΝΑΙΩ
5 ΠΑCΔΙΕΔΝΜΗ	ΝΙΟΥΚΡΙCΕ
ΠΡΩΤΟΝ[ΔΗ]	ΩCΟΤΙΕΛΕ
CΗΤΟΝΙCΧΥ	ΓΟΝΠΝΕΥΜΑ
ΡΟΝΚΑΙΤΟΤΕ	ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ
ΤΗΝΟΙΚΙΑΝ	ΕΧΕΙ·
10 ΑΥΤΟΥΔΙΑΡ	ΕΡΧΟΝΤΑΙΟΥ
[ΠΑ]CΗ	ΟΙΔΕΛΦΟΙ
ΔΜΗΝΛΕΓΩ	ΚΑΙΗΜΗΡΑΥ
ΥΜΙΝΟΤΙΠΑ·	ΤΟΥΚΑΙΕΞΩ
ΤΑΔΦΕΘΗCΕ	ΕCΤΩΤΕCΑ
15 ΤΑΙΤΑΔΑΜΑΡΤΗ	ΠΕCΤΕΙΛΑΝ
[ΜΑΤΑ]ΤΟΙCΥ	ΠΡΟCΑΥΤΟΝ
ΙΟΙCΤΩΝΑΝ	ΦΩΝΟΥΝΤΕC
ΘΡΩΠΩΝΚΑΙ	ΑΥΤΟΝΚΑΙΕ
ΔΙΒΛΑCΦΗΜΙ	ΚΑΘΗΤΟΠΕ
20 ΔΙΟCΔΕΔΝΒΛΑ	ΡΙΑΥΤΟΝΟΧΛΟC
CΦΗΜΗCΩ	ΕΙΠΟΝΔΕΑΥ
CΙΝΟCΔΑΝΒΛΑ	ΤΩΙΔΟΥΗΜΗ
CΦΗΜΗCΗ	ΤΗΡCΟΥΚΑΙ
ΕΙCΤΟΠΝΑΤΟ	ΟΙΔΕΛΦΟΙ
25 ΑΓΙΟΝΟΥΚΕ	CΟΥΕΞΩCΗ
ΧΕΙ	

[Mark iii. 27—32.]

No. 10.

Fol. 8, verso.

Col. 1.	Col. 2.
τοῦςινσε	λασσανκαι
καιαπεκρι	συνηχθη
θηαυτοιςλε	προσαυτον
γωντισεστι	οχλοςπολγς
5 [ημη]τηρμου	ωστεαυτω
νοιαδελφοι	εμβανταεις
μουκαιπε	πλοιονκαθη
ριβλεψαμε	σθαιεντηθα
νοσκυκλω	λασσηκαιπας
10 τογςπεριαγ	οοχλοςπροσ
τονκαθημε	τηνθαλασσαν
νογςλεγει	επιτηςγης
ιδενμηρμου	ησαν·
καιοιαδελ	Καιεδιδασκε
15 φοιμουος	αυτουςεν
γαρανποιη	παραβολαις
σητοθελη	πολλακαιε
ματουυγου	λεγεναυτοις
τοσαδελφος	εντηδιδαχη
20 μουκαιαδελ	αυτουακου
φημουκαι	ετιδογεζηλ
μηρεστιν	θενοςπιρω
Καιπαλινηρ	σπραι·και
ζατοδιδασκει	εγενετοεν
25 παρτηνθα	τωσπειρειν

[Mark iii. 32—iv. 4.]

No. 10.

Fol. 9, recto.

Col. 1.	Col. 2.
ΟΤΙ ΠΟΛΛΟΙ	ΤΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑ
ΕΣΜΕΝ ΚΑΙ	ΤΑΤΑ ΔΕ ΚΑΘΑΡ
ΠΑΡΕΚΑΛΟÿ	ΤΑ ΕΙΣ ΗΛΘΕΝ
ΑΥΤΟΝ ΠΟΛΛΑ	ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΧΟΙ
5 ΙΝΑ ΜΗ ΑΠΟ	ΡΟΥΣ ΚΑΙ ΩΡ
ΣΤΕΙΛΗ ΑΥΤΟΥΣ	ΜΗ ΣΕΝΗ ΓΕ
ΕΞΩ ΤΗΣ ΧΩ	ΛΗΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΡΑΣ· ΗΝ ΔΕ Ε	ΚΡΗΜΝΟΥ[ΕΙΣ]
ΚΕΙ ΑΓΕΛΗ ΧΟΙ	ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ
10 ΡΩΝ ΒΟΣΚΟ	ΗΣΑΝ ΔΕ ΩΣ
ΜΕΝΗ ΠΡΟΣ	ΔΙΣ ΧΙΛΙΟΙΚΑΙ
ΤΩ ΟΡΕΙΚΑΙ	ΕΠΝΙΓΟΝΤΟ
ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑ	ΕΝ ΤΗ ΘΑΛΑΣ
ΑΥΤΟΝ ΠΑΝ	ΣΗΚΑΙ ΟΙ ΒΟ
15 ΤΕΣ ΟΙ ΔΑΙΜΟ	ΣΚΟΝΤΕΣ ΤΟΥΣ
ΝΕΣ ΛΕΓΟΝ	ΧΟΙΡΟΥΣ ΕΦΥ
ΤΕΣ ΠΕΜΨΟΝ	ΓΟΝ ΚΑΙ ΑΠΗΓ
ΗΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ	ΓΙΛΑΝ ΕΙΣ ΤΗ
ΧΟΙΡΟΥΣ ΙΝΑ	ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
20 ΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ	ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΥΣ
ΕΙΣ ΕΛΘΩΜΕ	ΚΑΙ ΗΛΘΟΝ Ι
ΚΑΙ ΕΠΕ[Τ]ΡΕ	ΔΕΙΝΤΙ ΕΙΣ ΤΙ
ΨΕΝΑΥΤΟΙΣ	ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ
ΕΥΘΕΩΣ ΟΙΣ	ΚΑΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ
25 ΚΑΙ ΕΞΕΛΘΟΝ	ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΝ

[Mark v. 9—15.]

No. 10.

Fol. 9, verso.

Col. 1.	Col. 2.
ΚΑΙΘΕΩΡΟΥ	ΤΟCΑΥΤΟΥΕΙC
ΣΙΝΤΟΝΔΔΙ	ΤΟΠΛΟΙΟΝΠΑ
ΜΟΝΙΖΟΜΕ	ΡΕΚΑΛΕΙΑΥΤΩ
ΝΟΝΚΑΘΗΜΕ	ΟΔΑΙΜΟΝΙCΘΕΙC
5 ΝΟΝΚΑΙΙΜΑ	ΙΝΑΜΕΤΑΥΤΟΥ
ΤΙCΜΕΝΟΝ	ΗΚΑΙΟΥΚΑΦΗ
ΚΑΙCΩΦΡΟ	ΚΕΝΑΥΤΟΝ
ΝΟΥΝΤΑΤΟΝ	ΑΛΛΑΛΕΓΕΙΑΥ
ΕCΧΗΚΟΤΑΤΩ	ΤΩΥΠΑΓΕΕΙC
10 ΛΕΓΕΩΝΑΚΑΙ	ΤΟΝΟΙΚΟΝ
ΕΦΟΒΗΘΗ	CΟΥΠΡΟCΤΟΥC
CΑΝΚΑΙΔΙΗ	CΟΥCΚΑΙΔΑΝΑΓ
ΓΗCΑΝΤΟΑΥ	ΓΙΛΟΝΑΥΤΟΙC
ΤΟΙCΟΙΙΔΟΝ	ΟCΑCΟΙΟΚC
15 ΤΕC[ΠΩC]ΕΓΕ	ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ
ΝΕΤΟΤΩΔΔΙ	ΚΑΙΗΛΕΗCΕΝ
ΜΟΝΙΖΟΜΕ	CΕΚΑΙΑΠΗΛ
ΝΩΚΑΙΠΕΡΙ	ΘΕΝΚΑΙΗΡΞΑ
ΤΩΝΧΟΙΡΩ	ΤΟΚΗΡΥCCEΙ
20 ΚΑΙΗΡΞΑΝΤΟ	ΕΝΤΗΔΕΚΑ
ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΝ	ΠΟΛΕΙΟCΑΕ
ΑΥΤΟΝΑΠΕΛ	Π[Ο]ΙΗCΕΝ
ΘΕΙΝΑΠΟΤΩ	ΑΥΤΩΟΙCΚΑΙ
ΟΡΙΩΝΑΥΤΩ	ΠΑΝΤΕCΕΘΑΥ
25 ΚΑΙΕΜΒΑΙΝΩ	ΜΑΖΟΝ·

[Mark v. 15—20.]

No. 11.

Fol. 1, recto.

.....
 ΔΟΛΩΚΡΑΤΗΣΟΥCΙΝ[ΚΑΙ
 ΑΠΟΚΤΕΙΝΩCΙΝ· ΕΛΕΓΟ[Ν]
 ΔΕ ΜΗ ΕΝ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ἸΝΑ ΜΗ
 ΘΟΥΡΥ[Β]ΟC ΓΕΝΗ[ΤΑΙ] ΕΝ ΤΩ
 [ΛΑΩ] ΤΟΥ ΔΕΙ[ΥΓ]ΕΝΟ[ΜΕ]
 ΝΟΥ ΕΝ ΒΗΘΑΝΙΑ ΕΝ ΟΙ[ΚΙΑ]
 CΙ ΜΩ[Ν]ΟC ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ
 ΠΡΟC ΗΛΘΕΝ ΑΥΤΩ ΓΥΝΗ

[Matt. xxvi. 4—7.]

No. 11.

Fol. 1, verso.

.....
 ΓΝΟΥC ΔΕ ΟΙC̄ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙC·
 ΤΙ ΚΟΠΟΥC ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΤΗ
 ΓΥΝΑΙΚΙ· ΕΡΓΟΝ ΓΑΡ ΚΑΛΟ
 ΕΙΡΓΑΣΑΤΟ ΕΙC ΕΜΕ ΠΑΝΤο
 ΤΕ ΓΑΡ ΤΟΥC ΠΤΩΧΟΥC ΕΧΕ
 ΤΑΙ ΜΕΘΕ ΑΥΤΩ ΝΕ ΜΕ ΔΕΟΥ
 ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΧΕΤΑΙ· ΒΑΛΟΥCΑ
 ΓΑΡ ΑΥΤΗ ΤΟ ΜΥΡΟΝ ΤΟΥΤο

[Matt. xxvi. 10—12.]

No. 11.

Fol. 2, recto.

ΕΙΠΑΣ · ΟΤΙ ΕΙΣ ΕΣΤΙ
 Θ̄ς · ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ
 ΑΛΛΟΣ ΠΛΗΝ ΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΑΠΑΝ ΑΥΤῸ
 ΕΞΟΛΗΣΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑ[ς
 ΚΑΙ ΕΞΟΛΗΣΤΗΣ ΣΥΝ[ε
 σεως · ΚΑΙ ΕΞΟΛΗΣ
 ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ · ΚΑΙ ΕΞΟ
 ΛΗΣΤΗΣ ΣΙΣΧΥΟΣ ·
 [ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΑΠΑΝ ΤΟΝ]
 ΠΛΗΣΙΟΝ ὡς ἑαυτῸ
 ΠΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΠΑΝΤ[ῶ
 ΤΩΝ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ
 ΤΩΝ · ΚΑΙ ΘΥΣΙΩΝ·
 ΚΑΙ ὁ ἰδὼν αὐτὸν
 ΟΤΙ ΝΟΥΝ ΕΧΩς, ΑΠ[ε
 κριθ· ΕΙΠΕΝ ΑΥΤῶ
 ΟΥ ΜΑΚΡΑΝ ΕΙ, ΑΠΟ Τ[ης

[Mark xii. 32—34.]

No. 11.

Fol. 2, verso.

ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΥ
 ΚΑΙ ΙΟΥΔΕΙΣ ΟΥΚ ΕΤΙ
 ΕΤΟΛΜΑ ΑΥΤΟΝ ΕΠΕ-
 ΡΩΤΗΣΑΙ:
 ΚΑΙ ΑΠΑΝΟΚΡΙΘΕΙΣ ΟΙΣ
 ΕΛΕΓΕΝ ΔΙΔΑΣΚΩΝ
 ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΠΩΣ
 ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΟΙ ΓΡΑΜ-
 ΜΑΤΕΙΣ ΟΤΙ Ο ΧΣ
 [ΥΣ ΔΑΔΕΣΤΙΝ · ΑΥΤΟΣ
 ΓΑΡ ΔΑΔΕΓΕΙ ΕΝ ΠΝΙ
 ΑΓΙΩ · ΕΙΠΕΝ Ο ΚΣ
 ΤΩ ΚΩ ΜΟΥ · ΚΑΘΟΥ
 ΕΚΔΕΞΙΩΝ ΜΟΥ ·
 ΕΩΣ ΑΝ ΘΩΤΟΥΣ
 ΕΧΘΡΟΥΣ ΣΟΥ ΥΠΟ
 ΠΟΔΙΑΝ ΤΩΝ ΠΟΔΩ
 ΣΟΥ · ΑΥΤΟΣ ΟΥΝ

[Mark xii. 34—37.]

No. 12, recto.

Col. 1.	Col. 2.
σκανδαλιςθης̄	καὶ ἰακωβον
ται· αλλοῦ κερω	καὶ ἰωαννην
Καὶ λεγει αὐτοῖς	μεθεαυτοῦ καὶ
ἀμην λεγωσιν	ἡρξάτο ἐκ θαμβει
5 οτις σήμερον ταῦ	καὶ λεγει αὐτοῖς
την ἡκτιπρινν	περὶ λυποεσθιν
δισαλεκτορα φω	ἡ ψυχὴ μογεωσθὰ ἀνα
νησαι τρεῖς με	τοῦ μιν ατεωδε
ἀπαρνησθ	καὶ ἡ γορεῖτε με
10 Ὁ δὲ ἐκπερίσσω	τεμοῦ
ἐλάλει ἐὰν δὲ ἡμε	ροε καὶ προελθὼν μικρῷ
σύν σοι ἀποθάνει	ἂ ἐπιπίπτεν ἐπὶ [τῆς γῆς]
οὐ μὴ σε ἀπαρνη	καὶ πρὸς ἡ χετ[ο]
σωμαι ὡς αὐτὸς	15 ἰνα εἰδῇ [αὐτὸν ἐστὶν]
δεκα πάντες	παρελ[θῆ] ἀπαυτοῦ
[ἐλεγον] . . .	ἡ ὥρα [καὶ ἐλεγεν]
[Καὶ ἐρχονται ἐ]ς χῶ	ἀββα ὁ πῆρ [πάντα]
ριον οὐτο οὐνο] μ[α	ροε ἀγνάτας οἱ [παρε]
γῆθ] σῆμα νικαίε	ἰ νεγκετο ποτ[ῆριον]
20 γει] τοῖς μαθηταῖς	τοῦ τοῦ ἀπε[μουαλλου]
αὐτοῦ καθίσαι	τι ἐρωθε λωλλ[λα]
ὡδε ὡς προσεῖ	τίς γ
[εἰ] ωμαι	ροε καὶ ἐρχεται [καὶ ἐνρι]
καὶ παραλαμβάνει	ἂ σκεῖ αὐτοῦ [σ]
25 τὸν πέτρον	

[Mark xiv. 29—37.]

No. 12.

Fol. 1, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	καί λεγει τω πετρω	ἀπεχρίθη ἐν ἡωρᾷ
	σίμων καθεύδει	ἰδοὺ παραδίδοται
	οὐκ ἴσχυσα σμίαν	οὔτις τοῦ ἀνοῦ εἰς
	ωρᾶν γρηγορῆσαι	τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρ
5	γρηγορεῖτε καὶ	τῶν ὠν ἐρεῖς θε
	προσευχέσθε ἵνα	ρ πα ἀγόμενι δογῶ πα
	μὴ εἰσελθῇτε εἰς	ἃ ρα διδοῦς μεν γρικῇ
	ρον πείρασμον τῷ ἐ	καὶ ἐθῦς ἐτι ἀγτοῦ
	Δ πνα προθύμον	ἀλλοῦντος παρὰ
10	ἡ δὲ σαρξ ἄσθενής	γίνεται ἰούδα σεῖς
	ροθ καὶ παλιν ἀπελθῶ	τῶν δὲ δεκά καὶ
	5 προσχηζάτο τον	μεταγτοῦ οὐχλος
	αὐτὸν λογονεῖ πῶ	μεταμαχαίρων
	καὶ παλιν ἐλθὼν	καὶ ζῶντων παρὰ
15		τῶν ἀρχιερέων
		καὶ γραμματεῶν
		καὶ πρεσβυτέρων
		ρ π β δὲ δὲ [κρίει οὖς παρὰ
		β διδοῦς αὐτὸν [συς
20		σημον] αὐτοῖς ἐγ[ων
		οναν] φίλησώ γ
	. λεγεία τοῖς . .	τοῖς ἐπὶ κράτη
		σατε αὐτὸν καὶ α
		παρ[ετέ] ἀσφαλῶς
25		καὶ ἐλ[θὼν ἐν θυς]

[Mark xiv. 37—45.]

No. 12.

Fol. 2, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΕΝΔΕΚΔΕΞΙΩΝ	ΣΩΣΑΙΟΧΣΟΒΑΣΙ
	ΚΑΙΕΝΔΕΞΕΥΩΝΥ	ΛΕΥΣΙΗΛ· ΚΑΤΑΒΑ
	ΜΩΝΑΥΤΟΥ	ΤΩΝΥΝΑΠΟΤΟΥΣΤ[αυ
c15	ΚΑΙΕΠΛΗΡΩΘΗ	ΡΟΥΝΑΕΙΔΩΜΕΝ
5 H	ΗΓΡΑΦΗΛΕΓΟΥΣΑ	ΚΑΙΠΙΣΤΕΥΣΩΜΕ
>	ΚΑΙΜΕΤΑΔΝΟΜΩ	c1θ ΚΑΙΟΙΣΥΝΕΣΤΑΥΡΩ
>	ΕΛΟΓΙΣΘΗ	Δ ΜΕΝΟΙΣΥΝΑΥΤΩ
c12	ΚΑΙΟΙΠΑΡΑΠΟΡΕΥΟ	ΩΝΕΙΔΙΖΟΝΑΥΤΩ
5	ΜΕΝΟΙΕΒΛΑΣΦΗ	σκ ΚΑΙΓΕΝΟΜΕΝΗΣΩΡΑ[σ
10	ΜΟΥΝΑΥΤΟΝΚΙΝΟΥ	Β ΕΚΤΗΣΚΚΟΤΟΣΕΓΕ
	ΤΕΣΤΑΣΚΕΦΑΛΑΣΑΥ	ΝΕΤΟΕΦΟΛΗΝΤΗΝ
	ΤΩΝΚΑΙΛΕΓΟΝΤΕΣ	ΓΗΝΕΩΣΩΡΑΣ
	ΟΥΑ ΟΚΑΤΑΛΥΩ	ΕΝΑΤΗΣ
	ΤΟΝΝΑΟΝΚΑΙΟΙΚΟ	σκ ΚΑΙΤΗΝΑΤΗΩ[ρα
15	ΔΟΜΩΝΕΝΤΡΙCΙΝ	5 ΕΒΟΗΣΕΝΟΙCΦΩ[νη
	ΗΜΕΡΑΙCΣΩCΟΝ	ΜΕΓΑΛΗΕΛΩΙΕ[λωι
	ΣΕΔΥΤΟΝΚΑΤΑΒΑΣ	ΛΕΜΑΖΑΒΑ[.]θ[ανι
	ΑΠΟΤΟΥCΤΑΥΡΟΥ	ΟΕCΤΙΝΜΕΘΕΡΜΗ
c1η	ΟΜΟΙΩCΚΑΙΟΙΑΡΧΙ	ΝΕΥΟΜΕΝΟΝΟΘC
20 B	ΕΡΕΙCΕΜΠΕΖΟΝΤΕC	ΟΘCΜΟΥΕΙCΤΕΕΓΚ[α
	ΠΡΟCΑΛΛΗΛΟΥC	ΤΕΛΕΙΠΕCΜ[ε
	ΜΕΤΑΤΩΝΓΡΑΜ	ΚΑΙΤΙΝΕCΤ[ωνπα
	ΜΑΤΕΩΝΕΛΕΓΟΝ	ΡΕCΤΗΚΟΤ[ωνακου
	ΑΛΛΟΥCΕCΩCΕΝ	CΑΝΤΕCΕΛ[εγονιδου
25	ΕΔΥΤΟΝΟΥΔΥΝΑΤΑΙ	ΗΛΙΑΝΦ[ωνει

[Mark xv. 27—35.]

No. 12.

Fol. 2, verso.

	Col. 1.		Col. 2.
			
	δραμωνδετискаι		μικροκαπωσн
	гемисασσπογγον		тосмнрκαисαλωμн
	ο]ζογσπεριθεισκαλα		αιοτεηνηνητнγαλι
	μωεποτιζεναυτῷ		λαιανκολογθουν
5	λεγωναφετειδω		αυτωκαιδιηκο
	μενειερχεταιηλι		νουναυτωκαι
	ασκαθελειναυτον		αλλαιπολλααι
	οδεῖσαφεισφωνη		сγнанаβасααυτω
	μεγαληνεξεπνευσῃ		ειςῖεροσολυμα
10	καιτοκαταπετα	скз	καιηδνοψιαсгено
	σ]ματογναογесχισθн	α	меннсепиηн
	ε]ιδυοαπανωθε		параскеυноесτι
	ε]ωσκατω		просαββατοηελθῶ
	ιδ]ωνδεοκентυριῶ		ῖωснφ αποαρι
15	παρεστηκωсεξε		μαθαιасеусχнμῶ
	ναυτιας]αυτογοτι		βογлеγтнсоскаι
			αγтосннпросде
			[χομεнос] . . .
			

[Mark xv. 36—43.]

No. 12.

Fol. 3, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
		
	ΚΕΝΤΥΡΙΩΝΟCΕΔΩ	ΜΙΑ[τωνσαββατων]
	ΡΗΣΑΤΟΤΟCΩΜΑΤΩΪΩ	ΕΡΧΟΝΤ[αιεπιτο
CKH	CHΦ ΚΑΙΑΓΟΡΑCΑC	ΜΝΕΙΟΝ[ανατειλαν
Δ	CΙΝΔΟΝΑ ΚΑΘΕΛΩ	ΤΟCΤΟΥΗ[λιουκαι
5	ΔΥΤΟΝΕΝΕΙΛΗCΕΝ	ΕΛΕΓΟΝ[προσεαυτας]
	ΤΗCΙΝΔΟΝΙΚΑΙΕΘΗ	ΤΙCΑΠΟ[κυλισειημιν
	ΚΕΝΑΥΤΟΕΝΜΝΗ	ΤΟΝΛΙΘΟ[νεκτης
	ΜΙΩΟΗΝΛΕΛΑΤΟ	ΘΥΡΑ[ς]ΤΟ[υμνημειου
	ΜΗΜΕΝΟΝΕΚΠΕ	ΚΑΙΑΝΑ[βλεψασαιθε
10	ΤΡΑCΚΑΙΠΡΟCΕΚΥ	ΩΡΟΥCΙ[νοτιανα
	ΛΙCΕΝΛΙΘΟΝΕΠΙΤΗ	ΚΕΚΥΛΙ[σταιολιθος
	ΘΥΡΑΝΤΟΥΜΝΗΜΙΟΥ	ΗΝΓΑΡ[μεγαςφο
CKΘ	ΗΔΕΜΑΡΙΔΗΜΑ	ΔΡΑΚ[αιεισελθου
5	ΓΔΑΛΗΝΗΚΑΙΜΑ	CΑΙΕΙC[τομνημειου
15	ΡΙΑΪΩCΗΤΟCΕΘΕ	ΕΙΔΟΝ[νεανισκου
	ΩΡΟΥΝΠΟΥΤΕΘΗ	ΚΑΘΗΜ[ερονεντοις
CL	ΤΑΙ ΚΑΙΔΙΑ[γενο	ΔΕΞΙΟΙC
H	ΜΕΝΟ[υτ]ΟΥCΑΒΒ	ΜΝΗΜ
		ΚΗΝ

[Mark xv. 45—xvi. 5.]

No. 14 *a*, *b* and *c*.

. και το ασθε
 νεστο γιγισχυρο
 τεροντων ανθρωπων
 βλεπεται γαρ η κλη
 5 σιν γμων αδελφοι
 οτι ο γ πολλοι σοφοι
 κατασαρκα ου πολ
 λοιδ γνατοιο γ πολλοι
 ευγενεις αλλα ταμω
 10 ρα το γ κοσμο γεξε
 λεξατο ο θς ινα κατα
 σχυνη το γ σσ φθς και
 τα ασθενη το γ

[1 Cor. i. 25—27.]

No. 14 *d* and *e*.

. [ουδετωναρ]
 χοντων[τουαιωνος]
 τογτογτω[νκαταργου]
 μενων·αλλ[αλαλου]
 5 μενθγχοφ[ιανενμυσ]
 τηριωτην[απο]κε
 κρυμμενη[ν]ηνογ
 διςτωναρ[χο]ντων
 τουαιωνο[ς]τογτογ
 10 εγνωκ[ε]ν

[1 Cor. ii. 6—8.]

No. 14 *f*.

ιδιον̄μισθον̄λημ̄ψε
 ταῑκατᾱτον̄ιδιο̄[ν
 κοπο̄νθ̄γ̄αρ̄εσμε̄ν
 συνε̄ργοῑθ̄γ̄εω̄ρ
 5 γιον̄θ̄γοῑ[κοδ̄]ομη̄
 εσ̄τε̄κατᾱτη̄ν̄χᾱρῑ

[1 Cor. iii. 8—10.]

No. 14 *g*.

παλιν̄κς̄γιν̄ωσκεῑ
 τοῡς̄διᾱλο̄γῑσμο̄ῡς
 των̄σο̄φ̄ων̄ο̄τῑεῑσιν̄

[1 Cor. iii. 20.]

No. 15.

Fol. 1, recto.

Col. 1.

5 **ο**σ**αν**π**ρο**σε**λ**θη**α**πο**παν**
 το**στο**υ**ς**πε**ρ**μα**το**ς**υ**μ**ω**
 π**ρο**σ**τα**α**γ**ια**ο**σα**α**να**γ**ια**ς**ω
 ci**no**i**γ**io**ι**η**λ**τω**κ**ω·**και**
 10 η**α**κα**θα**ρ**σι**α**α**υ**το**υ**ε**πα**υ**
 τω**ε**ξο**λο**υ**θ**ρε**υ**θ**η**σ**ε**ται
 η**ψ**υ**χ**η**κε**ι**νη**η**α**πε**μο**υ
 ε**γ**ω**κ**σο**θ**ς**υ**μ**ων**·
 15 και**α**νο**ς**ε**κ**το**υ**ς**πε**ρ**μα**το**ς**
 α**α**ρ**ων**το**υ**ιε**ρ**ε**ω**ς**και**ο**υ**
 το**ς**λε**π**ρο**ς**η**γ**ο**ν**ο**ρ**ρ**υ**η**ς**
 τω**να**γ**ι**ω**νο**υ**κ**ε**δ**ε**τε**ε**ω**ς
 20 α**ν**κα**θα**ρ**ι**ς**θ**η**και**ο**α**π**το**
 με**νο**ς**πα**ς**η**ς**κα**κα**θα**ρ**σι**
 25 α**ς**ψ**υ**χ**η**ς·**η**α**νο**ς**ω**α**νε**
 ξ**ε**λ**θ**η**ε**ξ**α**υ**το**υ**κο**ι**τη**
 σ**πε**ρ**μα**το**ς**η**ο**ς**τι**ς**α**ν
 α**ψ**η**ται**π**αν**το**ς**ε**ρ**πε**το**υ
 30 α**κα**θα**ρ**το**υ**ο**μ**ια**ν**ει**α**υ**το**
 η**ε**π**αν**ω**ε**ω**μ**ια**ν**ει**α**υ**το**
 τ**ον**κα**τα**πα**σα**να**κα**θα**ρ**σι
 α**να**υ**το**υ**ψ**υ**χ**η**η**τι**ς**α**ν**
 α**ψ**η**ται**α**υ**το**υ**α**κα**θα**ρ**το**ς**
 35 ε**σ**ται**ε**ω**ς**ε**π**ε**ρα**ς**ο**υ**κ**ε
 δ**ε**ται**α**πο**τ**ω**να**γ**ι**ω**ε**
 α**ν**μ**η**λο**υ**ς**η**ται**ο**ς**ω**μα
 α**υ**το**υ**γ**α**τι**και**ι**δ**υ**θ**η**η**λι**ο**ς
 40 και**α**κα**θα**ρο**ς**ε**σ**ται**και**το
 τε**φ**α**γ**εται**ω**να**γ**ι**ω**νο
 45 τ**ια**ρ**το**ς**α**υ**το**υ**ε**στι**ν**
 θ**υ**η**ς**ι**α**ιο**ν**και**θ**η**ρ**ια**λω**

[Levit. xxii. 3—8.]

No. 15.

Fol. 1, recto.

Col. 2.

- και αποθανωσιδιαντα
 εαν βεβηλωσουσιν αυ
 τας γεωκροθσοαγιαζων
 αυτους
 5 και πασα λογενησουφα
 γεταιαγια παροικοσι ε
 ρεωσ ημις θωτοσουφα
 γεταιαγια·
 εαν δε ιερευσκησεται
 10 ψυχνη εκτη του αργυ
 ριο γογτος φαγεται εκ των
 αρτων αυτου και οιοικο
 γενεισ αυτου και ουτοι φα
 γωνται ων αρτων αυ
 15 του και θυγατηραν ου
 ιερεωσ εαν γενηται αν
 δρι αλλο γενει αυτη των
 απαρχων των αγιων ου
 φαγεται και θυγατηραν ου
 20 ιερεωσ εαν γενηται χηρα
 η εκ βεβλημενη σπερ
 μα δε μη η ο αυτη
 επαναστρεψει επι τον
 οικον του πατρικου κα
 25 τατην νεοτην αυτης
 απο των αρτων του πατρος
 αυτης φαγεται
 και πασα λογενησουφα
 γεταιαπαγτων
 30 και ανος εαν φαγα η αγια
 καταγνοιαν και προσθησει

[Levit. xxii. 9—14.]

No. 15.

Fol. 1, verso.

Col. 1.

φαιρουσιτωκωκαιεπα
 ξουσινεφεαυτογcαno
 μιανπλημμελιαcentω
 εσθιειναυτουςταδγια
 5 αυτωνοτιεγωκcoαγια
 ζωναυτογc
 καιελλαληcenκcπροcmωγ
 σηνλεγωνλαληcοναδ
 ρωνκαιτοιcγιοicαγτογ
 10 καιπασηςγναγωγηνηλ
 καιερειςπροcαγτογc·
 ανοcαποτωνγιω̄
 ιηλτωνγιωντωνπροc
 ηλυτωντωνπροcκει
 15 μενωνπροcαγτογce
 ιηλοσανπροcενεγκη
 ταδωρααγτουκαταπα
 σανομοιογιδναυτων
 ηκαταπαcαναιρεcιναγ
 20 τωνοcανπροcενεγκω
 σιτωθωειcολοκαγτω
 μαδεκταγμωναμωμα
 αρσεναεκτωνβογκολι
 ωνκαιεκτωνπροβατω̄
 25 καιεκτωναιγωνπαντα
 οcανεχημωmonenaγ
 τωουπροcαζογcinkω
 οτιουδεκτονεcταιιμι·
 30 καιανοcοcανπροcενεγκ
 κηθυcιαncωτηριογτω
 κωδιαcτιλαceγχηνη

[Levit. xxii. 16—21.]

No. 15.

Fol. 1, verso.

Col. 2.

εἰς δεκτον πασμομοσού
 κεσταιεναυτωτϕλον
 ηςγντετριμμενον
 5 γλωσσοτμητονημϕρ
 μηκιωντανψωραγριων
 τανλιχηνασεχονταοϕ
 προσζουσιναυτατωκω
 καιεισολοκαρπωσινοϕ
 δωσεταιαυτωνεπιτο.
 10 θυσιαστηριοντωκω·
 καιμοσχονηπροβατον
 ωτοτμητονηκολοβο
 κερκονσφαγιαποιησεισ
 αυτασεαυτωεισδεεϕχην
 15 σοϕοϕδεχθησεται
 θαλαδιανκαιεκτεθλιμμε
 nonκαιεκτομιανκαια
 πεσπασμενονοϕπροσ
 αζεταυτατωκω· καιε
 20 πιτηςγηςμωνοϕποι
 ησεται
 καιεκχειροσ αλλογενοϕς
 οϕπροσοισεταιταδωρα
 τοϕθϕμωναποπαντων
 25 τοϕτωνοτιφθαρματαε
 στινεναυτοισμομοσ
 εναυτοισοϕδεχθησεται
 ταϕταϕmin
 καιελλαησενκσπροσμωϕ
 30 σηνλεγων· μοσχονηπρο
 βατονηαιγαωσαντεχην
 καιεσταιεπτανμερασ

[Levit. xxii. 21—27.]

No. 15.

Fol. 2, recto.

Col. 1.

προβατοναυτηνκαιτα
 παιδιααυτησυςφαιζεις
 ενημεραμια
 εανδεθγςθγςιανευ
 5 χηνχαρμοςγνησκωεις
 δεκτονγμινθγςεταυ
 τοαυτηνμερακεεινη
 βρωθςεταιογκαπολι
 ψεταδιαποτωνκρεωνεις
 10 τοπρωιερωειμικς·
 καιφγλαζεταςεντολας
 μογκαιποιηςεταυτας
 καιογβεβηλωςετατοο
 νοματογαγιογκαιαγια
 15 σθηςομαιενμεσωτω
 υιωνηηλεγωκσοαγια
 ζωνγμαςοεζαγαγωνγ
 μαςεκγηςαιγπτογως
 20 τεειναιγμωνθς·εγωκς
 καιειπενκςπροςμωγςη
 λεγων·αληςοντοις
 υιοιςιηλκαιερειςπρος
 αυτους·αιεορταικγας
 καλεςεταυταςκλητας
 25 αγιαςαυταιειςινεορται
 μογ εζημεραςποι
 ηςειςεργακαιτηνμερα
 τηςβδομησαββαταανα
 παγςικκλητηγιατωκω
 30 πανεργονογποιηςεις
 σαββαταεστιντωκωεν

[Levit. xxi. 28—xxiii. 3.]

No. 15.

Fol. 2, recto.

Col. 2.

και εν τη πεντεκαιδεκατη
 ημερα του μηνου του του
 εορτη του αζυμων του κω
 επτα ημερα σαζυμαε
 5 δεσθε και η ημερα η πρωτη
 κλητη αγιαεσται υμιν
 πανεργον λατρευτον ου
 ποιησετε και προσαξε
 10 τε ο λοκαυτωματα του κω
 επτα ημερα και η εβδο
 μην ημερα κλητη αγιαεσται
 υμιν πανεργον λατρευτον
 ου ποιησετε
 15 και ελλαθη σε κς προς μωυ
 σην λεγων ειπον τοις υι
 οισιν η και ερεις προς αυ
 τους οταν εισελθητε εις
 20 την γην ηνεγω διδωμι υ
 μιν και θεριζητε τον θε
 ρισμον αυτης και οι σετε
 το δραγμα απαρχην του
 θερισμου υμων προς τον
 25 ιερα και ιανοισει το δρα
 γμα εν αντικυνδεκτον υ
 μιν τ η επ αυριον της πρω
 της και νοισει αυτου
 ιερευσ και ποιησετε . .

[Levit. xxiii. 6—12.]

No. 15.

Fol. 2, verso.

Col. 1.

.. ενιαυσιονεικολοκα
 υτωματωκωκαιτηνηυ
 σιαναντουδγυδεκατας
 σεμιδαλεωσαναπε
 5 ποιημενησενελαιωθυσ
 ιατωκωοσμηγωδιασ
 κωκαισπονδηναυτου
 τοτεταρτοντου
 ινοινουκαιαρτονκαι
 10 πεφρυγμεναχιδρα
 νεαουφαγεσθεεωσεις
 αυτηντηνημερανταυ
 τηνεωσανπροσενεγ
 κητευμεισταδωρατω
 15 θωνυμωνεισταςγενεας
 υμωννομιμοναιων
 ιονενπασηκατοικια
 υμωνκαιαριθμησεταιιγ
 μιναποτηςεπαγριον
 20 τωνσαββατωναποτης
 ημεραςησανπροσε
 νεγκητετοδραγματου
 επιθεματοσεπταεβδο
 μαδαςολοκληρωσε
 25 ωστησεεπαγριοντης
 εσχατηςεβδομησαρι
 θμησεταιπεντη
 κονταημεραςκαιπροσ
 οισετεθγσιαννεαν
 30 τωκωαποτηςκατοι
 κιασυμωνπροσοιςε
 τεαρτουςεπιθεμαδγ
 οαρτουςεκδγδεκα

[Levit. xxiii, 12—17.]

No. 15.

Fol. 2, verso.

Col. 2.

CONΤΑΙ ΠΡΩΤΟΓΕΝΝΗΜΑ
 ΤΩΝ ΤΩΚΩ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΞΕ
 ΤΕ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΡΤΩΝ ΕΠΤΑ
 ΑΜΝΟΥΣ ΑΜΩΜΟΥΣ ΕΝΙΑΥ
 5 ΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΣΧΟΝ ΕΝ ΑΕΚ
 ΒΟΥ ΚΩΛΙΟΥ ΚΑΙ ΚΡΙΟΥΣ
 ΔΥΟ ΑΜΩΜΟΥΣ ΕΣΟΝΤΑΙ
 ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΩΚΩ ΚΑΙ
 ΑΙΘΥΣΙΑ ΔΥΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΣΠΟΥ
 10 ΔΙΔΥΤΩΝ ΘΥΣΙΑ ΟΣΜΗ
 ΕΥΩΔΙΑ ΣΤΩΚΩ
 ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΕΤΕ ΧΙΜΑΡΟΝ
 ΕΞ ΑΙΓΩΝΕΝΑ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡ
 ΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΑΜΝΟΥΣ ΕΝΙ
 15 ΑΥΣΙΟΥΣ ΕΙΣ ΘΥΣΙΑΝ ΣΩ
 ΤΗΡΙΟ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΡΤΩΝ
 ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΝΗΜΑΤΟΣ
 ΕΠΙΘΕΜΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΥΜΕ
 ΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΜΝΩΝ ΑΓΙΑ
 20 ΕΣΟΝΤΑΙ ΤΩΚΩ ΤΩ ΙΕΡΕΙ
 ΤΩ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΙΑ ΓΤΑ
 ΑΥΤΩ ΕΣΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΕ
 ΤΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΑΥΤΗΝ
 ΚΛΗΤΗΝ · ΑΓΙΔΕΣΤΑΙ ΓΥΜΝ
 25 ΠΑΝΕΡΓΟΝ ΛΑΤΡΕΥΤΟΝ
 ΟΥ ΠΟΙΗΣΕΤΕ ΕΝ ΑΥΤΗ
 ΝΟΜΙΜΟΝ ΔΙΩΝΙΟΝ ΕΙΣ
 ΤΑ ΕΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΕΝΕΔΟ
 ΎΜΩΝ ΕΝ ΠΑΧΗΤΗ ΚΑΤΟΙ
 30 ΚΙΔΎΜΩΝ.
 ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΘΕΡΙΖΗΤΕ ΤΟΝ
 ΘΕΡΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΩΝ
 ΟΥΣΥΝΤΕΛΕΣΕΤΕ ΤΟ ΛΟΙ
 ΠΟΝ ΤΟ ΘΕΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ Α
 35 ΓΡΟΥΣ ΟΥ ΕΝ ΤΩ ΘΕΡΙΞΕΙΝ

[Levit. xxiii. 17—22.]

No. 16.

Fol. 1, recto.

Col. 2.

.....

 סב
 דב
 חב
 טב
 יב
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד

[Gal. ii, 7—.]

Col. 1.

האם נאם
 אל נאם
 יאמר נאם
 אל נאם
 נאם נאם 5
 נאם נאם
 נאם נאם
 נאם נאם
 נאם נאם
 נאם נאם 10
 נאם נאם
 נאם נאם
 נאם נאם
 נאם נאם
 נאם נאם 15
 נאם נאם

[Gal. ii, 3—5.]

No. 16.

Fol. 1, verso.

Col. 2.		Col. 1.
אמא אבא	...	
אבא אבא	...	
אבא אבא	...	
אבא אבא	...	
אבא אבא	...	5
אבא אבא	...	
אבא אבא	...	
אבא אבא	...	
אבא אבא	...	10
אבא אבא	...	
אבא אבא	...	
אבא אבא	...	
אבא אבא	...	15
אבא אבא	...	

[Gal. ii. 12—14.]

No. 16.

Fol. 2, recto.

Col. 2.	Col. 1.	
.....		
.....	מ.....	
.....ה	מסמסמסמ	
.....כ	הוהחבבמ	
.....ח	מחמחמח	5
.....ע	מחמחמח	
.....א	מחמחמח	
.....מ	מחמחמח	10
.....ס	מחמחמח	
.....ז	מחמחמח	
.....ח	מחמחמח	
.....ט	מחמחמח	15
.....י	מחמחמח	

[Gal. iii. 17, 18.]

No. 16.

Fol. 2, verso.

Col. 2.	Col. 1.
.....	
..... נלכא	
חורא נאנא	
נא נחאנא	
חאנא נחאנא	 5
נאנא נאנא	
נאנא נאנא	
נאנא נאנא	
נאנא נאנא	נאנא
נאנא נאנא	נאנא 10
נאנא נאנא	
נאנא נאנא	נאנא
נאנא נאנא	נאנא
..... נאנא	
..... נאנא	נאנא 15
.....	

[Gal. iii. 24—28.]

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU

